

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Class No. Ta
Book No. 181.48
N. L. 38. 8 557

MOIPC—81—80 LNL/00—14-9-61—50,000.

சங்கராசாரியர்.

உ

[இரண்டாம் பதிப்பு]

ஜம்சந்த்பிரம்மணம் உம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவிராஜகாசாரியவர்

ஸ்ரீ சங்கராசாரியஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்த

ஆத்மபோதமும்

தத்துவபோதமும்.

இவை

தஞ்சையிலிருந்து

ஸ்ரீமத். வெ. குப்புசாமிராமராம

எனும்

பூர்வரதம்சாஸ்திரம்முதலாக

அருளிச் செய்த பரிவர்த்தனாசாரியர்

இயற்றிய

"தமிழகாசாரியர்வழிநடல்"

தந்தை

"வல்லம் பரிவர்த்தனாசாரியர்"

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

கவி. இராம. துணை-இராம

எனும் அருள்.

Copy-Right-Reserved.

1921.

கிரந்தாவலியின் இரண்டாம் புத்தகமாக ஆத்மபோதம், நத்துவ போதம் தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமாத் வெ. குப்புஸ்வாமிராமாஜன் னம் பூர்வாசிரம காமம்பூண்டிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி-சி. பிரபுமாதேவ ன்வாயி அவர்களால் செய்யப்பட்ட ஏகாபுடன் வெளிப்படுத்தப் பட்டது. அவற்றுள், ஆத்மபோதம் 80 கலோகங்களுடைய எளிதான கலோகவடிவிலுள்ளது. இதன் ஒவ்வொரு கலோகமும் ஒவ்வொரு நிருஷ்டாந்தபூர்வமாக மந்தப்பிரஞ்ஞையுடைய முழுதூக்களுக்கு வேதாந்தப்பிரிக்கிரிபைகளை வெளிப்படை யாகப் போதிப்பனவாம். இதன் பாடபேதங்கள் பல ஆளவாயி னாம் அவற்றை வெல்லாம் விலக்கி எப்பாடத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீ பஞ்சதஸியின் சம்ஸ்கிருதவிபாகியானகந்தாவலியை ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணபண்டிதர் இதற்கு வியாக்கியானம் செய்திருக்கின்ற னாரோ! அப்பாடத்தையும் அவ்வியாக்கியானத்தையும் தழுவினே இங்குத் தமிழாையும் குறிப்புகளையும் எழுதப்பட்டவையால் அப் பாடமே இத்தாலினும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தால் எல்லாவற் றினும் எளிதாம். இதுவும் கடின மென்று எவ்வகைகளிலுக்குத் தேற்றுகிறதோ, அவர்களிடையில் கருணை கூர்த்து ஸ்ரீமத் ஆசா ரியர்கள் தத்துவபோதமென்னும் வசனவடிவ வினாவிடைபாண னுள் சிறு அலை வியற்றியருளினர். அதுவும் இத்தமிழாட்டு முழு தூக்களுக்கு அத்தியக்த முப்பேராக முன்னதெனக் கருதி ஷே ஸுவாக்கியங்களுக்கு வினாவிடைபாண தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் குறிப்புகளையும் ஸ்ரீஸ்ரீராமிகளாலேயே இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதில் முதல் முதல் வேதாந்தப்பிரிக்கிரிபை தெரிய விரும்புவோர் எளிதா யறியும்படி தத்துவங்கள் கிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு இவ்விரண்டு அலகளும் மிகவுபகாரமுள்ளனவா யிருத் தம்பற்றி அவற்றை மூலத்துடன் தமிழ்வியாக்கியான் மொழி பெயர்ப்புகளையும் சேர்த்து, சங்கராகிரந்தாவலியின் இரண்டாம் புத்தகமாக வெளியிடலாயின. இதில் உள்ள குற்றங்களைப் பெரியோர் மன்னிப்பாராக.

சு. பாக்கியம் பிள்ளை,

மாணிக்கவாசகர் ஷாஸ்திரம்

விதாயகஸ்துதி.

ஏக தந்த னினைபடி தொழுவார்க்
கேகா வினையு மெகரிதுனிற் கெடுமே.

சரஸ்வதிஸ்துதி.

பூமினி துறைவதன்வாற் புங்கவர் போற்று நாமப்
பூமினி துறைவோல் வேதம் புகலுதற் கென்றே யன்ன
அமினி துறையும் வசணி நாமமே விற்றா மென்புன்
அமினி துறைந்து ஓசை கன்மொழி புகலு வாரோ.

சூரியஸ்துதி.

கங்குரு சங்க ளாசான் னாரொள முப்பும் வண்ண
மிங்குரு மனித லெட மெடுத்தெய்யபேதந் தன்னப்
பங்கம தில்லா தாகப் பதர்த்திடா னாயின் மற்றோர்
வங்கமி லாழ்த்த சன்ம வன்கட னீந்தற் பாற்றோ.

புதிதான கருவியை நாம் :

ஆத்மபோதம்.

तपोभिः क्षीणपापानां शान्तानां वीतरागिणाम् ।

मुमुक्षुणामपेक्षयोभ्यास्मबोधो विधीयते ॥ १ ॥

(அவதாரிகை.)

சகலலோகபூதஜிவான ஸ்ரீ சங்கராநிபளவாயின் சமத
மாநியுடைபவர்களைய உத்தம அதிகாரிகளுக்குச் சூத்திரபா
ஷியம், உபநிஷத்பாஷியம், தோபாஷ்ய மென்னும் மூன்று * உ.
பிரஸ்தானங்களை யுஞ் செய்து, பின்னர் இம்மூன்றையும் அவற்
ரின் விபர்த்தியானமுதரியவையைய விரித்த நூல்களை யு மாகாய்
ந்து நூற்பரியச்செய்து செய்துகொள்ளும் சாமர்த்தியமின்றிய
மகாமுமுஷூ-க்களான மந்தரதிரோகிகளை இரகஸித்தந்து, உள்வ
லேநாந்தரித்தார்த்தசம்சிரவடிவமான ஆத்மபோத மென்னும்
பிரகாணந்தை வெளிப்படையாய் விளக்கும்பொருட்டுப் பிரதிநி
திகளு செய்தின்று :—

तपोभिः क्षीणपापानां शान्तानां वीतरागिणां मुमुक्षुणां अपेक्ष अवं
आस्मबोधः विधीयते ॥

(கலோகார்த்தம்.) நகைகளால் பாபம் நசுத்தவர்களும், சாக்
தர்களும் இராக மொழிந்தவர்களையுமாய் முமுஷூ-க்களை அபி
ஷித்து இவ்வாத்மபோதம் விதிக்கப்படுகின்றது.

१. (விபர்த்தியானம்.) * உ. கிருச்சி சாந்திராயண நித்திய

* உ. பிரஸ்தானம் = அங்கம்.

* உ. யன்னிரண்டு தினங்களாக் கார்த்திக்கப்பெறும் விசுதம் வாதோ
அது கிருச்சி மெனப்படும், அது பாதக்கிருச்சிபேதத்தால் பன்
கிரண்டு வகையாகும்.

சந்திரானத லில குறந்தந்திரமயாக ஒவ்வொரு வகைக் குறந்தது,
அவாவாவாயில் பாகாசமிருந்து, பின்னும் சைந்தாகக் கலியிதப்படி
விருத்திசெய்யும் விசுதம் சாந்திராயண மெனப்படும்.

ஊமத்திகாதிவகை அநுஷ்டித்தலாகிய தபசுக்களால் சாதாரண அந்-
தககரணாதேஷமாகிய பரபம் நசித்தவர்களும், இதபக்கலக்க
யின்றிய சரந்தர்களும், இவர்களுக்கிவ்வகை நீங்கியவர்களும், சம்-
சரக்கிராந்தியைப் பேதித்தலில் பாயத்தினமுள்ள மோக்ஷ இச்-
சையுடையவர்களும், * ௩. சாதனசதுஷ்டயசம்பந்தங்களுமா-
கிய சற்புருடர்களுக்கு ஆத்மாவைத் தெரிவிக்கும் இவ்வாத்ம
போதப்பிரகாணம் விதிக்கப்படுகின்றது. (8)

बोधोऽन्यसाधनभ्यो हि साक्षान्मोक्षसाधनम् ।

वाक्यं वाङ्मयज्ञानं विना मोक्षो न सिध्यति ॥ २ ॥

(அ-508.) அப்படியானால் தபசு, யோகம், மந்திரம், கர்மம்,
யாகமுதலிய அநேக சாதனங்க ளிரளுக்க மோக்ஷத்திற்குப் போத
(ஞான)க்கதையே முக்கிய சாதனமாகச் சொல்லுவ தென்றை
யெனக் கூறுகின்றார் :—

अन्यसाधनभ्यः बोधः हि साक्षात् मोक्षसाधनम् ॥

(க-ம்.) மற்றச் சாதனங்க ளெல்லாவற்றையும் விட ஞானமே
மோக்ஷத்திற்கு முக்கியமான தேர் சாதனமாம்.

(வி-ம்.) * ௪. தபசு மந்திரம் கர்மம் யோகமுதலிய அநேக
சாதனங்கள் பாய்பாரைக்கொழித்தால் ஞானவாயிலாக மோக்ஷத்-
தைப் பெறுகின்றன. ஞானமே தான் பிரத்தமாதீதாத்

இவற்றின் பேதக்களை விரிவாய் அறியவிரும்புவோர் ஓம்பால்
சமுதப்பட்டுள்ள பஞ்சதஸியில் ஆத்மாதப்பிரகாணம் சம-யது கவன
கத்தின் கீழ்ப்பணிவிற் காண்க.

* ௩. (௧) நீத்தியாதித்தியவஸ்துக்கேகம், (௨) இகலோகபர
வேதபோகக்ஷணி விச்சையின்மை, (௩) சமாதி ஆறணடைவு, (௪) முழு
கூவுத்துவ மென்னும்களஞ் சாதனங்க ளையுடையவன் சாதனசதுஷ்டய
கம்பன்ன னெனப்படுவன்.

* ௪. தபசு முதலியன சித்தகத்தியைத் தந்து ஞானகரணம்
மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாம். ஆதலால் ஞான போக்ஷத்திற்குப் பதம்
புரைச்சாதனமாம் ; வேறாதன மாகா.

திலையே அஞ்ஞானத்தை அடியோடு வெடுத்து முழுநூலாக உவராஜ்யத்தில் அபிஷேகஞ் செய்கின்றது. ஆதலால் மந்தச் சாதனங்களைவிட ஞானத்திற்குப் பிரதானத்தன்மை சொல்லப்பட்டது.

(அ-ஊ.) அதனையே திருஷ்டாந்தத்தினால் திடமாக்குகின்றார்:—

पाकस्य वह्निवत् ज्ञानं विना मोक्षः न सिध्यति ॥

(ச-ம்) பாகத்திற்கு நெருப்பினைப்போல ஞான மின்றி மோகமும் சித்தியாகாது.

(வி-ம்.) உலகத்தில் சமையற்றொழிவில் விறகு நீர்முதலிய சாதனங்களிருந்தும் அக்கினியின்றிப் பாகம் சித்திக்கிறதில்லை. அதுபோல எல்லாச் சாதனங்களு மிருந்தும் ஞானமின்றி மோகமும் சித்திக்கிற தில்லை என்பது பொருள். (உ.)

अविरोधितया कर्म नाविद्यां विनिवर्तयेत् ।

विद्याऽविद्यां निहन्त्यैव तेनस्तिमिरसंशयः ॥ ३ ॥

(அ-ஊ.) கர்மங்களுக்கு விசிற்திரகதிரைய அவிப்பெண்ணூற் தன்மையிருத்தலால் யாதேனும் ஓர் விசேஷகர்மம் அனுகூலத்தை தரிசுந்தி செய்யின், ஆத்மஞானத்தால் லாவ தெய்வைநொன் றுகவென்று, கர்மத்திற்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விசேஷயின்மை பால் கர்மம் அவ்வாறு நிரிசுத்தி செய்பா தென்று சந்தேகானஞ் செய்கின்றார்:—

कर्म अविरोधितया अविद्यां न विनिवर्तयेत् । तेनः तिमिरसंशयः विद्या अविद्यां निहन्ति एव ॥

(ச-ம்) யாகஞ்செய்தல்முதலிய கர்மங்கள் அவித்தைக்கு விசேஷபிரகாசமாயால் * இ. அவித்தையைக் கெடுக்கமாட்டா.

* இ. சேதநினைக்கென கழுவாட்டது. அதுபோல அவித்தையின் காரியமாயு கர்மம் அவித்தையினைக் கெடுக்காதென்பது பொருள்.

ஸ்ரீகணேசாய நம:

முகவுரை.

இக்கவியில் சகல ஜீவர்களும் மிகத்தன்ப முடையவர்
களாயிருத்தலால், எல்லோருக்கும் தம்முடைய துன்பம் நீங்கிவிட
வேண்டுமென்னும் விருப்ப முண்டாகின்றது. ஆனால் சமஸ்கா
துக்கம் மந்திரொளஷிமுதலியவற்றால் ஒருகணம் கரங்களை
மரசும் வருஷ மென்றல்முதலியனவாக நியமிக்கப்பட்ட காலம்
வரையில் நீங்குகிறது. மீண்டும் வாராதபடி அத்தியந்தமாய
நீங்குகிறதில்லை. ஒன்னின் “तमेव विदित्वा नित्यमुमेति नश्य
न्ना विद्यतेऽयम् ॥ அந்தப் பிரஹ்மத்தினைப்பே அறிந்து மிகுத்
தியுணவல் கடக்கின்றான். அதனைக்கடத்தற்கு வேறுவழி
யில்லை.” என்னும் பஹுர்லோகம் ஞானமே மோக்ஷமார்க்க
மென்று கூறுகின்றது. ஆதலால் உலகினர் தம் தக்க மொழிதற்
பொருட்டு அவ்வுண்மைமுனைத்தினை யுணருமாறு பாமகருணை
நிதியாகிய பாமேசுவரன் இப்பூமியில் அவநித்த புரீசங்க
ராசாரிய சொன்னும் காரணப்பெயராயே தமக்குப் பெ
யராகக் கொண்டு பிரஹ்மருத்திரபாஷிபாதி அநேக தூல்களைச்
செய்து, வேதத்தின் உண்மைப்பொருளை வெளிப்படுத்தினார்.
ஆனால் அவ்வாறு தாய்செய்த விசிற்த வேதார்த்த தூல்களைப் பார்
கச் சத்தியில்லாத மந்தமதியினாசிய ஆஸ்திகர்கள் எளிதிது
ணருமாறு அபரோகூடாதுபூதி, ஆத்மபேத முதலிய அநேகப்
பிரகாரணகிரந்தங்களை இயற்றியருளினர். அவையாகும் விபரக்
நியானக்களுடன் ஆரியபாஷையி விருத்தலால் அப்பாஷைகையப்
பரிஹதில்லாத தமிழாட்டு ஆஸ்திகர்களாகிய அதிகாரிகளும்
அறிந்துவாயுமாறு அந்தூல்களை அவ்வாறாரியர்களது திருவாச்
காகிய மூலசுலோகங்களுடன் தெளிவான ஓர்தமிழுரையாய்க்கேர்த்
துவெளியிட வேண்டுமென்று பலர் கேட்டுக்கொண்டமையால்
அந்தூல்கள் “ஸ்ரீசுருகிரந்தாஸலி” பென்னும்பெயரால் பதிப்
பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் அபரோகூடாதுபூதி முதல்
புத்தகமாக முன்னகோ பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது ஸ்ரீ

ஆதிப்போதம்.

திபாதிப்பிரகாசம் என்பது இருடிகூட்டத்தினால் கெடப்பதுபோல வித்
தையே அதித்தையாகக் கெடுக்கவல்லதாம். (உ)

परिच्छिन्न इवाज्ञानात्तत्राशे सति केवलः ।

स्वयं प्रकाशते ह्यात्मा मेधापायैशुमानिव ॥ ४ ॥

(அ-கஉ.) அப்படியானால் ஆத்ய சரிசங்கீடோறும் பரிச்
சின்னமாவதிலே காணப்படுவதாக ஏதத்தையும் எப்படிக்கொடுமென்
ருசங்கிக்கக் கூறுகின்றார்:—

आत्मा अज्ञानात् परिच्छिन्नः इव प्रकाशते । तत्राशे सति मेधापायै
अंशुमान् इव केवलः स्वयं प्रकाशते ॥

(க-ம்) * உ. பிரத்தியகாத்மா * எ. மூலஞ்ஞானத்தினால்
* அ. பரிச்சின்னம்போல விளங்குகின்றது. விசாரஞ்ஞானத்தினால்
அவ்வஞ்ஞானம் நீங்கித்தபோது உ. க. மேகாவரணம் நீங்கிய சூரிய
யன்போலக் கேவலம் தானாகவே விளங்குகின்றது.

(கி-ம்) பரிபூர்ணமும் அதிவிசயமுமாகிய ஆத்யாவிற்கு
அஞ்ஞானத்தினால் கற்பிக்கப்பட்ட காசவித சரிசத்திபாசத்
தினாலாவதே பரிச்சின்னவத்தன்மை; தத்தவதிருக்கியிருவாடிப
தன்மை. அதனால் அதிலேகம் கெடவே ஆத்ய கேவலமாகவே
(தயாபிரகதேவ)பிரகாசிக்கின்றது. மேகம் நீங்கியபோது சூரிய
னைப்போல என்பது பொருள். (ச)

अज्ञानकलुषं नीवं ज्ञानाभ्यामादि निर्मलम् ।

कृत्वा ज्ञानं स्वयं नश्येन्नलं कतकरेणुवत् ॥ ५ ॥

(அ-கஉ) அசுண்டகரவிருத்தியாகிய விசாரஞ்ஞான மிருத்

* உ. பிரத்தியகாத்மா = ஆத்யாத்மா.

* எ. கொருபத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானம் ழலாஞ்ஞான மென
படும.

* அ. தெசகாலவந்துக்களால் எவ்வைப்படுத்தப்பட்டது பரிச்சின்னம்.

* க. மேகாவரணம் = மேகமூடம்.

ஆத்யாயம்.

கும்பொது ஞானிக்கு ஞானம் ஞேய மென்னும் * ௧௦. திரிபுகழை
வந்தவைதம் சித்தித்தலால் ஆத்மாவிற்கு அத்வைதம் சித்தித்தல்
கடாதெனக் கூறுகின்றார் :-

ज्ञानं अज्ञानकलुषं जीवं ज्ञानाभ्यासात् विनिर्मलम् कृत्वा नष्टं कृतक-
रेणुवत् स्वयं नश्येत् ॥

(அ-ம்) விருத்திஞானமானது அஞ்ஞானத்தால் கலக்கப்
பட்ட ஜீவனை ஞானப்பிரசுத்தால் நிர்மலமாகக் கலத்தைத் தேற்
கும்பொது தெளிவித்துக் கெடுவதுபோலத் தானும் கெடும்.

(வி-ம்) * ௧௧. அகண்டாகாவிருத்திஞானமானது அஞ்
ஞானகாரியவசுவ யானென்பது முதலியவற்றால் கலக்கப்பட்ட
வதும், * ௧௨. கந்திருத்தவ போக்திருத்துவாதி அபிமானமு
டையவனுமாகிய ஜீவனை ஞானியாகக், அதன் நீண்டகால அபி
யாசத்தினால் அவித்தையும் தற்காலியமுமாகிய மலத்தை விசேஷ
மாகக் கெடுத்து, மலமில்லாதவனுக்கிக் கலந்தின னுத்தைத்
தேற்கும்பொது தெளிவித்துத் தானும் அக்ஷயமெனக் கெடுவல்
போலத் தானும் கெடுகின்றது. புத்திவிருத்தி அஞ்ஞான காரி
யாக விருத்தலால் அதிற் பிரதிபிம்பித்துள்ள ஞானம் ஆத்யாயின்
ஆபாயமாகலால் ஆத்மாவிலேயே ஞானஞ்விடுகின்றது. அபி
யோது அத்வையமாகவே ஆத்மா பிரகாசிக்கின்றது என்பது
யொருள்.

(இ)

संसारः स्वयमुज्ज्वो हि रागद्वेषादिसंकुलः ।

स्वकाशे सत्यवद्भाति प्रवाधि सत्यवद्भाति ॥ १ ॥

* ௧௦. அறிபவன், அறியு, அறியப்படுபொரு ளென்னும் மூன்று
புடக்களை அதாவது பஷு (பு)ஷாபுடையது திப்புஷு ளெனப்படும்.

* ௧௧. கண்டிக்கப்படாத பிரஹ்மவசுவ அந்தக்கண்ணிருத்தி
(உத்தரத்தி) அகண்டாகாவிருத்திஞான மெனப்படும். அதனே
அகம்பிரஹ்மசுமி (யான் பிரஹ்மம்) என்னும் விருத்தியாகிய ஞானமாம்.

* ௧௨. யான் செய்கிறவு ளெனுத்தன்மை கருத்திருப்பவன். யான்
அதப்பலிக்கிறவு ளெனுத்தன்மை போக்திருப்பவன்.

ஆத்மபோதம்.

(அ-கா.) அப்படியானால் அபிசேஷமாய் அறபகிஷ்பம் பகிஷ்பம் சம்சாரம் அத்தியந்தம் அசத்தியமா மென்பது எவ்வாறு கடும் பிரத்தியக்ஷையோடே மாதலால் என்னுகங்கித்து, சொப்பன திருஷ்டாந்தத்தினால் அதன் மித்தியாத்தன்மை (பொப்பை) கையக் காட்டிக்கொள்ளுள் :—

रागद्वेषादिमङ्गलः संसारः स्वमतुल्यः स्वकाले सख्यत्. भाति प्रबोधे
असत्यवत् भवेत् ॥

(க-ம்) ராகத்துவேஷமுதலியவற்றால் கெடுக்கிய சம்சாரம் சொப்பனசமானமாய்த் தனது காலத்துச் சத்தியம்போல் கிளங்குகின்றது. கிழிப்புக்காலத்தில் அசத்தியம் போலகின்றது.

(கி-ம்) * கஉ. ராகத்துவேஷத்தினால் கெடுக்கியுள்ள ஜனனமாண (பிறப்பிறப்பு) கடிவ சம்சாரம், சொப்பனம் நித்தி காக்காலத்துச் சத்தியமாய்த் தோற்றி, கிழித்தபோது அசத்தியமாய்த் தோற்றுவது போலத் தனது காலத்து அதாவது தனக்குக் காரணவடிவமான அஞ்ஞானமுள்ளபோது சத்தியம்போல் கிளங்குகின்றது. வேதாந்தவாதகியசுவணத்தால் ஆத்மஞானம் வந்தபோது அசத்தியம்போலாகின்றது என்பது பொருள். (க)

तावत्सत्यं जगद्भाति शुक्तिकारजतं यथा ।

यावन्न ज्ञायते ब्रह्म सर्वविघ्नानमद्वयम् ॥ ७ ॥

(அ-கா.) முற்கூறிய பொருளையே (ராகத்து மித்தை யென்பதையே) அறிதோர் திருஷ்டாந்தத்தினால் திடப்படுத்துகின்றான் :—

यथा शुक्तिकारजितं (तथा) सर्वविघ्नानं अद्वयं यावत् न ज्ञायते तावत्
जगत् सत्यं भाति ॥

* கஉ. ராகம் = கிருப்பு. தவேஷம் = வேருப்பு. ஆதிசப்தத்தால் காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மற்சாம், சரிசை, மனசு, டம்பம், தீர்ப்பம், ஆகின்றன என்பனவும் சொன்னவை.

(க-ம்) சந்தியில் இரத்தம்போல சர்வாதிஷ்டான அத் தலம்மாண பிரத்தமம் எதுவரையில் அநியப்படவில்லைபோ, அத வரையில் இகத்து சந்தியமாய் தோற்றுகின்றது.

(வி-ம்) எப்படிச் சிறிஞ்சியின் சரியமுதகு முக்கோணத் தன்மைமுதலிய விசேஷஞான முண்டாகாதவரையில் இரத்த னானம் சந்தியம்போல் அநியப்படுகின்றதோ, அதுபோலச் சகல * ௧௪. ஆரோபங்களுக்கும் * ௧௫. அநிஷ்டானமும் * ௧௬. அக்ஷைதமுபாயிய பிரத்தமம் எதுவரையில் அநியப்படவில்லை போ (தன் சொருபமாகச் சாக்ஷத்தாக அநுபவிக்கப்படவில்லை போ), அதுவரையில் * ௧௭. இகத்தவாழ்வமாகப் பரிணமித்த சம்சாரம் சந்தியம்போல் பிரதிதிஞல் தோற்றுகின்றது எம் பது பொருள்.

(௭)

उपादानेऽखिलाधारे जगति परमेश्वरे ।

सर्गस्थितिलयान् यान्ति बुद्ध्या नीष वारिणि ॥ ८ ॥

(அ-கக.) சகல இகத்தம் பிரம்மத்தால் உற்பத்தி க்குதி-
ககக்கரை அண்டுகிறதென்று கூறுகின்றார் :—

उपादाने अखिलाधारे परमेश्वरे जगति वारिणि बुद्ध्याः स
सर्गस्थितिलयान् यान्ति ॥

(இ-ன்.) சகல இகத்தத்தும் * ௧௫. ஆதாரமாயும், * ௧௬.

* ௧௪. அநிஷ்டானமாய்ந்து அதனை யறிதல் சூட்டாயமாகும். இது
இவையே அநிஷ்டானம் மென்றும். அநிஷ்டானம் மென்றும், கப்பனை
மென்றும் கூறுவர்.

* ௧௫. எவனை யறியாதபோது ஆரோபம் தோற்றமோ, எவனை
யறிந்த காவத்து ஆரோபம் தோற்றுகிறதில்லையோ, அது அநிஷ்டானம்
மெனப்படும்.

* ௧௬. இரண்டாவதில்லாதது அக்ஷைதம். தலவாதம் இரண்டாவது
* ௧௭. அஞ்ஞானவசத்தில் பிரபஞ்சம் சந்தியமாய் விசக்குகிறது
ஞானதலையில் உகத்தயமாகப் (பாய்) என்பது கருத்து.

* ௧௮. ஆதாரம் = பந்தம் ௧௫௧௫.

* ௧௯. குடத்திற்கு மண் போல்குக்கும் கரணம் உபாதானமாக
விடமெனப்படும்.

உபாதானகரணமாயுமுள்ள பரமேசுவரனிடத்தில் பிரபஞ்சங்கள்
நீரிற்ருழியின்மேல் உற்பத்தி ஸ்திதி நிகழ்கின்றன. (அ)

सच्चिदात्मन्यनुस्यूते नित्ये विष्णौ प्रकल्पिताः ।

व्यक्तयो विविधाः सर्वा हाटकं कटकादिवत् ॥ २ ॥

(அ-ஊ.) சகல * உரு. திருசியப்பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மத்தி
வேயே மாயையவற் கற்பிக்கப்பட்டனவென்று கூறுகின்றார் :—

सच्चिदात्मनि अनुस्यूते नित्ये विष्णौ सर्वाः व्यक्तयः विविधाः (अपि)
हाटकं कटकादिवत् प्रकल्पिताः ॥

(அ-ம்) சத்தச்சித்தவடிவமும், எல்லாவற்றினட்புகுத்த
தம், நித்தியமும், விபரபகமுள்ள பிரஹ்மத்தில் சகல விபத்திக
ளும் நிகழ்கின்றன; பொன்னிற் கடகமுதலியவற்றையப்போல்
கற்பிக்கப்பட்டனவாம்.

(அ-ம்) சத்தச்சித்தவடிவமாயும், மணிகளில் தால்டோல்
எல்லாவற்றினட்புகுத்ததாயும், காங்கு * உரு. அபரவமுயின்
றிய நித்தியமாயும், விபரபகமுள்ள ஆத்பரவாகிய பிரஹ்மத்
தினிடத்தில் தேவதிரிபக்காடுகளும் ஸ்வாவராதிகளுமான * உரு.
விபத்திகள் யாவும் வெவ்வேறு வகையா யிருக்கின்றன, அவை எல்
லாவற்றிற்கும் உபாதானவடிவமான பரமேசுவரனிடத்தில் பொன்
னிற்கடகமுதலியவற்றையப்போல் கற்பிக்கப்பட்டனவேயாம்;
பிரஹ்மத்தைவிட வேறுகா வென்பது பொருள். (அ)

* உரு. திருசியம் = காணப்படுவது.

* உரு. பிரஹ்மாவம் (முன்னின்றம்). பிரத்தவம்சபாவம் (பிஷ்
னின்மை), அநியோர்ஸியாவம் (ஒன்றிலொன்றின்மை), அத்தியக்
தாவம் (முழுதயின்மை) என்று மின்வ வகைப்பாடுகளாம். இவற்
றின் விரிவாக ஸ்ரீ விசுவாச்சிதோதயம் பதினாறு தலைவிறம்,
ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகம் ஆளுவது பிரகாசத்திலும், வகுத்திசாவளி
கழாவது சகத்திலும் காண்க.

* உரு. பிரத்தன்மை மனிதத்தன்மை பென்னுட் இவையுதலிய
தற்க்குத்தத்தித் துடையுட்க தெனோஅத விபத்தி வெவ்வுட்க

यथाकाशो ह्यधिको नानोपाविगतो विभुः
तद्वैद्वान्निष्कदाति तन्नाशे केवलो भवेत् ॥ १० ॥

(அ-க)

முற்கூறிய பொருளினதே ஆகாயத்தினுள் டாத்ததால் விடப்
படுத்துகின்றார் :—

ह्यधिकः विभुः यथा अकाशः नानोपाविगतः तद्वैद्वान् निष्कदाति
तन्नाशे केवलः भवेत् ॥

(க-ம்) ஹிருஷிகேசனும் விபரகஜமாதிய பரமாத்மா
ஆகாயம்போல நானாபாதிதானுடையவராய் அவ்வுபாதிபே
தத்தால் பின்னாதிபால் தோற்றுவித்தார்; அவ்வுபாதிவாதத்தில்
ஏக மாகின்றார்.

(வி-ம்) * உ.உ. ஹிருஷிகேசனும் விபரகஜமாதிய பர
மாத்மா, ஒரே ஆகாயம் உட்பாதிபாதிதானில் நானாகவப்போவது
தோற்றி உபாதி யொடுக்கியபோது ஒன்றாகவே தோற்றுவது
போல், அஞ்ஞானகற்பித ஈகா * உ.உ. வுபாதிதானில் பிரதிபி
பித்தவராய், உண்மையில் தமக்குப் பேத மில்லையாயினும், அவ்வு
பாதிபேதத்தால் பேதமுடையவராகக் காணப்படுகின்றார். அவ்வு
பாதி கசித்தபோது அதாவது பிரதிமாத்மம்கேவலானத்தினால்
அம்மாயாகற்பித தேவாதிபாதிதான் கசித்தபோது கேவலமாகின்
றார் அதாவது ஒருவரே படுகின்றார். (கரி)

* உ.உ. ஹிருஷிகேசன் + ஈகா = ஹிருஷிகேசன்; ஹிருஷிகேசன் = மருதி
தித்திரியங்கள், ஈகா = அவற்றை கூத்தவோன்.

* உ.உ. உடனாது தனது ஆசிரியமாதிய ஆராயத்தின் சொருப
திற் பிரவேசிப்பான் அவ்வாறாயத்த மந்தரக் கடாகாய முதலியவற்றி
னின்தம் லேசப்படுத்திக் காட்டுவதுபோல, எது தனது ஆசிரியத்தின்
சொருபத்திற் பிரவேசிவது அவ்வாசிரியத்தினுள் பிரவந்தினின்றும்
வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றதே, அப்படிப்பட்ட விபரவாததம் உபாதி
வெடப்படும். இக்கு மாயையும் அவிக்கையும் அகற்றின் காரியங்களுக்கே
உபாதிதான். விபரவாததம் = வேறுபிரிததம் = உபாதிதான்.

नानोपाविशान्द्रव मातिवर्णाश्रमादयः ।

आत्मन्यारोपितास्तोषे रसवर्णादिभेदवत् ॥ ११ ॥

(அ-ஸ்.) அங்ஙனாகிய சர்வவசீரங்களிலும் அந்தந்த ஜாதி தம்முதலியவற்றின் அந்மானியராயுள்ள ஆத்மாவிற்கு நித்திய மூத்தத்தனவம் எவ்வாறு பொருந்துமெனக் கூறுகின்றார் :—

तोषे रसवर्णादिभेदवत् आत्मनि मातिवर्णाश्रमादयः नानोपाविशान्
एव आरोपिताः ॥

(ச-ம்.) ஜலத்தில் இரகம் வர்ணமுதலியவற்றைப்போல ஆத்மாவினிடத்து ஜாதிவர்ணம் ஆசாமமுதலியன நனாகூடாதி வசத்தினாலேயே சுற்றிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(சி-ம்.) கபாலமாக மதரமுந் கீர்மலமுமான ஜலம், கைப் புழுதலியாகமுந் செம்மைமுதலியகிரமுமுள்ள திவ்யபங்களோடு சேர்ந்து அந்தந்தவடிவ மாகின்றது ; இவ்விப்பாக வந்து, அது போல் பிசுவாஸாணத்துவாதி ஜாதி * உடு. கருப்புச் சிவப்பு முதலிய கிறம், நிரஹமாகரியாதி ஆசாமமுதலியன முற்கூறிய வாகுகிதமான உபாதிதிகள் வசத்தினாலேயே ஆத்மாவில் மாயை யினால் சுற்றிக்கப்பட்டனவாம் ; இவ்விப்பாக வந்து. (கக)

पञ्चीकृतमहाभूतसंभवं कर्मसंघितम् ।

शरीरं सुखदुःखानां योगायनमुच्यते ॥ १२ ॥

(அ-ஸ்.) ஆத்மாவிற்கு அகித்தியாத்மபித உபாதி மூன்ற னால் முதல் ன்துவோபாதிவைக் கூறுகின்றார் :—

पञ्चीकृतमहाभूतसंभवं कर्मसंघितं शरीरं सुखदुःखानां योगायनम्
उच्यते ॥

* உடு. காமம் என்னும் பட்டத்தில் தேவதந்தன் சேமதந்தன் முதலிய பெயர் என்பது பொருள்.

சுதந்திரமேதம்.

(சு-ம்.) * உச. பஞ்சிதகுதமரணன் னுலம்பிநுதிவிபாதி 1008
புத்ததாற் றெனும்புதம், ரொப்பதார்மத்தாற் செர்க்கப்பட்டது
மரண ஸ்தூலசரீரட் பிரத்தியகாத்மாவின்து சுதந்தர்களின்
* உச. போதாயதன பென்று செல்லப்படுகிறது. (உச.)

. पञ्चमाणमनोबुद्धिदशैन्द्रियसमन्वितम् ।

अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माणं भोगसाधनम् ॥ १३ ॥

(அ-ஊ.) இரண்டாவது குஞ்சுமனப்பாதினாகக் கூறுகின்
றார் :-

पञ्चमाणमनोबुद्धिदशैन्द्रियसमन्वितं अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माणं भोग-
साधनम् ॥

(சு-ம்.) பஞ்சமாணமனப்பாதிபுத்திதசைந்திரியங்களைவி
கூடியதும், அபஞ்சிதகுதமரணன் னுலம்பியதாமரண
குஞ்சுமசரீரட் போதாயதனமாம்.

(அ-ம்.) பிராணன், அபாணன், விபரணன், உதரணன், சமா
னனென்னும் பஞ்சப்பிராணன், சங்கற்பவிதர்பவகவு மனது
நிச்சயவடிவ புத்தி, சுரோத்திரம், துஷக்து, சக்து, சிவ்நுன்வ,
சூக்சிராணம், வாக்ரு, பரதம், பரணி, பாயுரு, உபபந்த மனப்பா

* உச. ஒவ்வொரு புத்தந்தையும் இரண்டிரண்டாகப் பிரித்த, முந்
பாதி விட்டுப் பின்பாதினைய எண்ணாகக், அதில் ஒவ்வொன்றையும் தன்
னாகவே காழித்த மற்றதப் புத்தங்களின் முற்பாதினோடு செர்க்க ஒன்றொ
ருபுத்தமும் அன்னைத்தானின்றன. இதனைப் பஞ்சிகாண மென்பர். இங்
வாறு பஞ்சிகாணத் செய்நப்பட்ட புத்தங்கள் பஞ்சிதகுதம ரொப்ப
படும். இப்பஞ்சிகாணக்கிரமம் ஸ்ரீகிரகத்திரோதயத்தின் மூன்று
வது சுவையிலுப் பூ பரபோதத்தின் மூன்று உபதேசத்திலும் மகத்
தெளிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அங்குக் காண்க.

* உச. போதாயதனம் போதத்திற் றிடம். போதம் = சுதந்தம்
தெளிவாகும். ஆதலால் = இடம்.

மும் தசேந்திரியங்களைக் கொண்டு மிகுந்திருக்கையுடையது * ௨௮. அபஞ்சிதருத்ருதசுந்திநேருண்டியதுமரண குகைமகேரார் * ௨௯. நெய்க்குடிதண்டம். (௧௬)

अनाद्यविद्याअनिर्वाच्या कारणोपाधिरुच्यते ।

उपाधिविनाशोदन्वमात्मानमवधारयेत् ॥ १४ ॥

(அ-ஸ-க.) மூன்றுவகையான காரணவுபாதினைப் கூறுதல் முடிபு :—

अनिर्वाच्या अनाद्यविद्या कारणोपाधिः उच्यते ।

(க-ம்.) * ௩௦. அவிர்வாச்சியமனை * ௩௧. அனாதி * ௩௨. அபித்ததை * ௩௩. காரணோபாதி எனப்படுகின்றது.

(அ-ஸ-க.) இவ்வாறு மூவகை உபாதிவினைக் கூறி வந்ததின் பிரயோஜனத்தைக் காட்டுகின்றது :—

* ௨௮. எந்தப் பதங்களுக்குப் பஞ்சிகளை முண்டாகவில்லைவரை அவை அபஞ்சிதருத மெனப்படும். இவை மனோவிசாரிபதங்களுக்கும் புலப்படுத்தக்கூறாத காரணமவின் நுண்ணுபுடையனப்படும். ஒவ்வொரு பதமும் கலப்பினி அநாவத அதனைத்தெரிவா யிருத்தலின் தன் மாத்திரிய வென்றுத், ஆக்காவை யறிதந்து விவரண (குறியை, யிருத்தலின் விவரண) மென்றும் உணப்படும்.

* ௨௯. பேரகாரதன்மம்—பேரகரத்திற்குக் கருவி.

* ௩௦. அவித்ததை காரணத்தையே பேரல்பு பேரகரத்தையெனில் வாகமமாய் சந்தென்குவது, விவரணையில் அகர ஐனனாரணப் பிரயோகத்திற் கொடுக்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கவால் அகரமென்குவது, ஒன்றற்கென்று விவரணாதருதவால் சந்தென்குவது உறுதியாய் கொல்லக்கூடாததாய் யிருத்தவால் அநிவாரித்யமாம். அநிவாரித்ய மென்பது மித.

* ௩௧. ஒருகாலத்துண்டாகாததாய் இருக்கவின் அநாதியாம்.

* ௩௨. வித்தையினால் வெவ்வேறு யிருத்தலின் அபித்ததையாம்.

* ௩௩. ஸ்தூலம் குகைமென்னுமிரண்டு உபதின்களுக்கிடையே யிருத்த இவ்வயித்தையே காரணமாகவின் இது காரணோபாதி மெனப்படுகின்றது.

उपाधिविनाशाय अन्यं आत्मानं अवधारयेत् ॥

(க-ம்.) உபாதிமுன்றிற்கும் வேறான ஆத்மாவை அறிப வேண்டும்.

(வி-ம்.) இம்முயலாக உபாதிபிறனும் வேறுதலே இவற்றின் காண்பாரிய ஆத்மாவை அச்சரிக்கவேண்டும் (இதுவே பிரபோஜனம்) என்பது பொருள். (கஉ)

पञ्चकोशादियोगेन तत्तन्मय इव स्थितः ।
शुद्धात्मा नीलवस्त्रादियोगेन स्फटिको यथा ॥ १९ ॥

(அ-தை.) அப்படியானால் அந்நவகோசங்களில் விபாசித்த அந்தக்கோசவடிவமாயுள்ள ஆத்மாவிற்கு நித்தியமும் தத்தவம் எவ்வாறு கூடுகின்றன ருக்கித்தக் கூறுகின்றன :—

नीलवस्त्रादियोगेन स्फटिकः यथा (तथा) पञ्चकोशादियोगेन शुद्धात्मा तत्तन्मयः इव स्थितः ॥

(க-ம்.) நீலவஸ்திரமுதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் வடிவம் எவ்வாறாயே, அப்படியே பஞ்சகோசங்களின் சம்பந்தத்தால் தத்தவம் அந்தத்தமயமானதுமேயல் நிலத்திருக்கின்றது.

(வி-ம்.) வடிவமுடையது நீலவஸ்திரத்தின் சேர்க்கையால் அந்தக்கவண்ணமுடையதாய்த் தோற்றிணம் உண்மையில் அவற்றோடு கலவாததுமேயல் தத்தவஸி ஆத்மா "கஉ. பஞ்ச

"உஉ. பஞ்சகோசங்களான :—அகம்பவம், பிராணமவம், மனோமயம், விஞ்ஞானமவம், ஆந்தமய மென்பன, அவற்றின், (அ) கூடுதலி அந்தக்கோசமுன்றி. டால்முதலிய அந்ததால் எனரும் ஸ்வஸ்சிசம் சத்தியின் உணர்முதலியவற்றைப்போல ஆத்மாவை மறைத்தக்கொண்டிருத்தலால் அந்தமாக்கொட மெனப்படும். (உ) எந்தவாய் உண்மையில்முதல் உச்சிடுகளில் நிலத்த வியானக உத்தால் காமத்தியருப பலஹைக் கொடுத்துக்கொண்டு தோத்திரமுதலிய இவ்விசயங்களை இவர்க்கு விந்ததோ அது கட்டெத்தித்தத்தோடு பிராணமயத்தோ மெனப்படும். (ச) சந்தப்பவித்தவடிவ டனது குடனத்திசயங்க்கோடு மனோமயத்தோ மெனப்படும்.

கோசாதிவாயின் சேர்ச்சைகளால் அதாவது மிதந்தவாயிய 'தாதா'த்
மியத்தால் * ௩௫, அத்தத்தமயமானதுபோல் கிளைத்திருக்கின்
றது; உண்மையில் இல்லை.

பஞ்சகோசாதி என்பதினான் ஆதிசபத்தால் பரிதாபங்
களான பிராணதர்மங்களும், சோகமோகங்களுள்ள மனநினை தர்
மங்களும், ஜனனமான மெய் தும் தேகதர்மங்களும் உபேய
(ஆதாலை)களும் கொள்ளப்படும். (௩௫)

वपुस्तुवादिभिः कोशैर्युक्तं युक्तववाततः ।

आस्मानमांतरं शुद्धं विविच्यात्तण्डुलं यथा ॥ १६ ॥

(ஆ-பு-சு.) * ௩௬. அசங்கமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறி
தற் பொருட்டி விவேகிக்கும் கிரமத்தைக் கூறுகின்றார்:—

कोशैः वपुस्तुवादिभिः युक्तं आंतरं शुद्धं आत्मानं युक्तववाततः यथा
तण्डुलं (तथा) विविच्यात् ।

(௩-ம்.) கோசங்களாகிய சரீரவடிவ உமிழுதலியவற்றினுட
ையதும், உண்கிருப்பதும், சுத்தமுள்ள ஆத்மாவை யுத்திராக்
ருத்துதலால் அரிசியினைப்போல வேறுபிரிக்கவேண்டும்.

(வி-ம்.) பஞ்சகோசங்களைக் கூடி, அவ்வளவிற்குமே மித்
திபாதாதாத்தியத்தினால் சுத்திதமான ஸ்வரூபசாதிகளைவி

(சு.) விச்சயவடிவபுத்தி நானேத்தரியவையோடு விநுநாமயகோசமும்

(தி.) கரணசரீரத்துள்ள சுத்தமும் பிரியம் மோதமுதலிய மிகுத்திக
ளோடு அத்தமயகோசம் மெனப்படும். இவ்வவஸ்துவைக் கண்டபுத்தி
வினாபுத்தி கூலிகுத்தியாயிற்றுத்தி. அவ்வவஸ்துவினைப் பெற்றகா
வத்தண்டாகும் கலிகுத்தியோடு கூறிநீதி. அவ்வவஸ்துவியைப்பயிற்
வஸ்த்தண்டாகும் கலிகுத்தி பிரமோதலிநீதி.

* ௩௭. அத்தமயாதிகளை ஆத்மா வென்ற ஒருதி கூறியது. அதி
ருஷமமான ஆத்மாவை யறிவித்தற்பொருட்டி ஸ்தூபமான உபாதி
போடுகடிய ஆத்மாவை ருசிப்பித்ததே வல்லது பரியாதத்தமயக் கோ
சங்களை ஆதார வென்று கூறிய தன்ற; அவ்விடத்திற்குள்ளே ஆத்
மாவக் கோசவடிவான னுக்கக் கூறுகின்றான்.

* ௩௮. சுத்தமயவடிவம்—அதில்லாதது ஆதாமம்.

கூடி, அவ்வல்லவடிவமாயும் அந்தமாதவும் கந்தமாதமுள்ள
ஆத்மாவை உயிமுதலிலுந்நோக்கி கூடிய அநிசிறிதக் குத்தி
வெளிப்படுத்தியதுபோல மனஞ்செய்தியாகிய குத்தாதளால்
வேறுபிரித்தறியவேண்டும்.

இந்த ஸ்தூலதேகம் ஆத்மா என்று, சூட்சுமிய மாதவால்,
கடாதி+ஸம் போல; சூட்சுமதேகமும் அவ்வாதே ஆத்மா என்று,
தேகமா பிருத்தலால், ஸ்தூலதேகம்போல என்னும் அநபரண
முதலியவற்றால் அக்கோசங்களினின்றும் வேறாக ஆத்மாவை
வேறுபிரித்தறியவேண்டுமென்பது பொருள். (கஉ)

सदा सर्वतोऽप्यारोग्यं न सर्वत्रावभासते ।

बुद्धावेवावभासेत सच्छेषं प्रतिविबभूव ॥ १७ ॥

(அ-கஉ.) அப்படி எனும் ஆத்மா எல்லாவற்றினு மிருப்ப
தாக எங்கு மெங்கோராவதும் என் காணப்படுகிறதென்பதைக்
கூறுகின்றார் :—

आत्मा सदा सर्वगतः आपे सर्वत्र न अवभासते सच्छेषं प्रा विबभूव
बुद्धौ एव अवभासेत ॥

(ச-ம.) ஆத்மா எப்போதும் எல்லாவற்றினு மிருப்பதாயி
தும் எங்கும் பிரகாசித்தென்கிலை. சொச்சத்தொலியவகளில் பிரதி
பிம்பம்போலப் புத்தலில் மாத்நிமே பிரகாசிக்கிறது.

(வி-ம.) ஆத்மா எப்போதும் எல்லாவற்றினு மிருப்பதாயி
தும் எங்கும் கயம்பிரகாசமாகியதும் வெளியிற் பிரகாசித்த துட
மான இத்திரியங்களுக்கு விஷயமாகக் காணப்படுகிற வகில்,
ஆனால் பிரதிபிம்பம் எங்கும் காணப்படாது, கண்ணுமுதலிய
* உள், சொச்சத்தொலியவகளில் பரத்திரயம் காணப்படுவதுபோல்
சொத்தலையெல்லாங்களில்லாத புத்தலியேயே காணப்படுகின்றது. கா

* உள், கண்ணு முதலியவற்றைப் போன்ற பாடனப்புகள்
வந்தகால சொச்சத்தொலிய மெனப்படும். கச்சத்தொலிய மென்பது
புத்தலியேயெனும்.

देहेंद्रियमनोबुद्धिमकृतिम्यो विलक्षणम् ।

तद्वृत्तिमासिणं विद्यादात्मानं राजवत्सदा ॥ १८ ॥

(அ-கா.உ.) தேசேந்திரியங்கொண்டு உயிருக்கும் ஆத்மாவின் * உ.அ. உதவினைத் தன்மையினை அரசனது திருந்தாதத்தால் உயிருக்குள் :-

आत्मानं सदा राजवत् देहेंद्रियमनोबुद्धिमकृतिम्यो विलक्षणं तद्वृत्ति-
साक्षिणं विद्यात् ॥

(ச-அ.) ஆத்மாவை எப்போதும் ராஜாவப்போல தேசேந்திரியங்கொண்டு உயிருக்குள்ளே இருக்கும், அவற்றின் விடையாக உதவி யாகவும் அறிவு.

(வி-ம்.) சுத்தரத்மாவினைத் தேசம், இத்திரியம், மனம், புத்தி, புகுந்தியென்னும் ஐடமாய் இருக்கையிலே விட விடாமலும், அவற்றின் விடையாக உதவி யாகவும் அறிந்திருக்கும் * உ.அ. இராஜா தன்மையாகத் தன்மையாக மந்திரிமதலியோரால் பிரசுரத்திற்குரிய காரியங்களில் தான் சாஷியாக இருத்தல்போல உதவியாகவும் அறிவு. (க.அ.)

व्यापृतेष्विन्द्रियेष्वात्मा व्यापारीविविक्तीनाम् ।

हृदयतऽंशेषु भावत्सु ध्यासिन्नि गया गयी ॥ १९ ॥

(அ-கா.உ) அப்படியானால் ஆத்மாவை எப்போதும் விடாமலா முடையதாகக் காணப்படுகின்ற கமலம் உதற்கு * அவிவரித் துவம் கொடுத்தமுடைய தாசன தென உதவினார் :-

* உ.அ. விருப்ப மெருப்பிலுள்ள தன்மை உதவினைத் தன்மையாகவும்.

* உ.அ. அரசன் தன் சகல சகலத்தில் உதவி யாகவும் இருக்கும் சகல விடையாகத் தன்மையாகத் தான் உதற்கு எப்போதும் சாஷியாய் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது. உதவி யாக ஆத்மா இத்திரியங்களைத் தன்சகலித்திரியம் விடாமலாகத் தான் சாஷியாக இருத்தல்.

* உ.அ. பிறக்கல், இருக்கல், காண்கல், அறியல், குறையல், சிந்தனைக்கும் ஆதல்களையெய் முடையதன்மை விடா த்துவமாய் இருக்கல் அவிவரித்தவன்.

यथा शशी अभ्रेषु वायव्ये वायव्य इव हश्यते (तथा) अविवेकिना
आत्मा हृदिषु व्यापृतेषु व्यापारी इव हश्यते ॥

(க-ம்.) எப்படிச் சந்திரன் மேகங்கள் ஓடுவதால் ஓடுவது போல் காணப்படுகின்றதோ, அதுபோல் அவிவேகிக்கு ஆத்மா இக்கிரியைகள் விவரபாஞ்சுலகம்புகலத்த விவரபாஞ்சுலகப்போல் காணப்படுகின்றது.

(கி-ம்.) மேகங்கள் வாயுவசக்தரால் ஓடுவதால் சந்திரன் ஓடுவதாகக் காணப்படுகிறது; சந்திரன் சூரியனில்லை, அது போல் இக்கிரியைகள் தத்தம் விவரபாஞ்சுலகம்புகலத் ஆத்மா குறுகாந்திரவாசீதசநிலை அவிவேகிக்கு விவரபாஞ்சுலகப்போல் காணப்படுகின்றது; தத்துவநிர்நயினால் காணப்படுகிறதில்லை. (கக)

आत्मैक्यमाश्रित्य देहद्वियमनोधियः ।

स्वकीयायैषु वनते सूर्यालोकं यथा जनाः ॥ २० ॥

(அ-ம்.) அப்படியானால் தேகேக்திரிய மனோபுத்திகளும் ஆத்மாவைப்போலக் தேதனத்தினால் காணப்படுவ தென்ன பெற்றுக்கொண்ட உறுதிக்கு;—

देहद्वियमनोधियः आत्मैक्यमाश्रित्य यथा जनाः सूर्यालोकं स्वकी-
यायैषु वनते ॥

(க-ம்.) தேகேக்திரியமனோபுத்திகள் ஆத்மாவைத்தன்மையிற் பரவியிற்று, ஜனங்கள் சூரியனோசகததக் கொண்டு விவரபாஞ்சுலகப்போல் தத்தம் விவரபாஞ்சுலகில் பிரவந்திக்கின்றன.

(கி-ம்.) தேகேக்திரியமனோபுத்திகள் நித்தியஞ்ஞ கொண்டு பூமாவ பிரத்திபகாநாநி தேதனத்தன்மையின் யாபிவந்து, ஜனங்கள் சூரியனோசகத அவலம்புகது (ஆதாமகக் கொண்டு) தத்தம் உலகநோபாபகநிம் பிரவந்தியதுபோலத் தத்தம் விவரபாஞ்சுலகில் பிரவந்திக்கின்றன. இதனால் தேகேக்திரியவாதிகள் உடங்கே பென்பது பொருள். (கஃ)

देहीद्रियगुणान्कर्माप्यमले सखिदात्मनि ।

अप्यस्यत्वविवेकेन गगने नीलतादिवत् ॥ २१ ॥

(அ-க-.) அப்படி யானால் “என் பிறந்தேன், என்வளர்ந்தேன், என் பாலியாதி அவஸ்தைகளை” கிரமமாக அனுபவித்து வருகிறேன், பார்க்கிறேன், கிற்பிறேன்.” என்னு யின்ன முதலிய அநேக விவரங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் சூத்ரமளிக்கு அவிவரித்துவம் உறுவ தெப்படி பென்றாகித்தான் உறுகின்றார் :—

देहीद्रियगुणान् कर्माणि अमले सखिदात्मनि अविवेकेन गगने नीलतादिवत् अप्यस्यति ॥

(க-ம்.) தேகேந்திரியகுணங்களையும் கர்மங்களையும் அமலமான சத்தியநானவடிவ சூத்ரமளில் அகிலேகத்தால் ஆகாயத்தில் நீலத்தனவ முதலியவற்றைப்போல அத்தியகித்தின்றார்கள்.

(தி-ம்.) அஞ்ஞானிகள் தேகேந்திரியமனோபத்திகளின் தர்மங்களையும், சத்துவாதிகுணங்களையும், கர்மேந்திரியவிபரபாசங்களான கர்மங்களையும் மிகைதவைய நாதாத்தியத்தினால் நிலைத்துள்ள *கை. அமல அசம்பாதிவ சக்கிதாதத்தபாராத் மானினிடத்து அத்தியந்தகமீபத்தன்மையால் அகிலேகத்தினால் கீர்மல கிரவயவ ஆகாயத்தில் சுருமைய முதலியவற்றின் யாதோ பிப்பதப்போல சூரோபித்தின்றார்கள். சூதலால் அவை சூத்ரம் தர்மம் அகா ; தேகேந்திரியாதிசுருடபனவேவா மென்பது பொருள். (உக)

अज्ञानान्मानसोपाधिः कर्तृत्वादीनि चात्मनि ।

कल्पितेभ्युगते चदे सखिदादि यथापतः ॥ २२ ॥

(அ-க-.) கந்திருத்தவபோத்திருத்தவாதின யாவும்

*க-க. அமல—அமலின் நிலை.

ஆத்யமபிபாசகம்.

ஆத்யமாவிரிணிதத்த எப்போதும் அதுபயிக்கப்படுதலால் அவை
யும் சீக்கங்கடாதலவா மென்றசங்கித்தங் கூறுகின்றார்:—

அம்ச: चलनावि: अनुगते चंद्रे वषा (तथा) मानसोपाधे: कर्तृत्वादानि
च अज्ञानात् आत्मनि कल्प्यन्ते ॥

(சு-ம.) இவ்வின் அநுசங்கமுதலியவற்றின அநிற் பிரதி
பிம்பித்த கந்திராணிதத்திற் கற்பிப்பதுபோல, அந்தக்கரோபாத்
தின் வந்திருத்தலவாதிகளை அஞ்ஞானவசத்தால் (அதனை யந்
பாதினும்) இப்பிரதிபகர்தலால் ஆரோபிக்கின்றார்கள். (உஉ.)

रागेच्छासुखदुःखादि बुद्धौ सत्यां प्रवर्तते ।

सुषुप्तौ नास्ति तन्नाशे तस्मादुद्वेस्तु नात्मनः ॥ २३ ॥

(அ-கக.) இச்சுக, துவேஷம், சுகம், துக்கமுதலியவற்
கை ஆத்மநம்மங்களாக கவசேஷிணிமுதலியோர் கொள்ளுகின்ற
வர், அதனை மறுக்கின்றார்:—

रागेच्छासुखदुःखादि बुद्धौ सत्यां प्रवर्तते । सुषुप्तौ तन्नाशे नास्ति तस्मात्
बुद्धे: तु न आत्मनः ।

(சு-ம.) சாகம், இச்சுக, சுகம், துக்கமுதலியவ அந்தக்கரண
முன்னபோது அதாவது ஜாக்கிசொப்பனங்களிற் பிரகிருத்தி
க்கின்றன. அவ்வந்தக்கரணம் காலமாகிய கருத்தியில் அவை
இல்லை. ஆதலால் அவை அந்தக்கரணத்தினுடையவளாம்; ஆத்மா
வினுடைய வன்று என்பது பொருள். (உஉ.)

प्रकाशोऽर्कस्य तोयस्य शैत्यमग्रेय्योष्णता ।

स्वभावः सविदानन्दनित्यनिर्मलतात्मनः ॥ २४ ॥

(அ-கக.) அந்த ஆத்மாயிற்றுகச் சொருபந்தான் பாடுதன்
வெகுமிடத்த ஆத்மாயின் சுவாதந்தக் கூறுகின்றார்:—

अर्कस्य प्रकाशः तोयस्य शैल्यं अग्नेः उष्णता यथा (तथा) आत्मनः
संविदानंदनित्यनिर्मलता स्वभावः ।

(ச-ம்.) சூரியனுக்குப் பிரகாசமும், ஜலத்திற்குத் குளிர்ச்சி யும், அக்கிலிக்கு உஷ்ணமும் சொரூபமானதுபோலச் *செ. சத் திதானந்தநித்தியநிர்மலத்தன்மை ஆத்மாவின் சுபாவ(சொரூப) மாம். (உச)

आत्मनः संविदांश्च कुर्वन्नित्तरिति वयम् ।

संयोज्य चाविर्वेकेन जानामीति प्रवर्तते ॥ २९ ॥

(அ-னக.) ஆத்மா விகாரியா யிருக்கின் அதற்கு ஈனநிகிறே னென்னும் விருத்தி எப்படிச் கூடு மென்று கேட்குமிடத்துக் கூறுகின்றார்:—

आत्मनः संविदांश्च कुर्वे: वृत्तिः च इति द्वयं संयोज्य अविर्वेकेन
जानामि इति प्रवर्तते ।

(ச-ம்.) ஆத்மாவின் சத்துச்சித்தம்களும் புத்தியின் விருத் துமான இவ்வித இரண்டையும் சேர்த்து, அவியேகத்தினால் அநி கிறேன் என்று அகங்காவிருத்தி பிரவர்த்திக்கிறது.

(அ-ம்.) ஆத்மாவின் சத்துச்சித்தம்களும் அதாவது அம்சம் போன்ற அம்சமாகிய ஆத்மபாகளும், புத்தியின் விருத்தியு மாகிய இரண்டும் அவியேகத்தினால் கூடி, அகங்காவின ஆத்மா விற்கு எதனோடும் சேர்க்கை வில்லையாயினும், அஞ்ஞானவசத்தி னால் சேர்க்கையைப் பொருத்தச் செய்து, அதனால் ஈனநிகிறே னென்னும் பிரத்தியயமாகிய அகங்காவிருத்தி பிரவர்த்திக்கி

*செ. மூன்றாவதும் பெரியவென்று நிச்சயிக்கப்படாததன்மை உத்தத்தன்மை. குன்றாத பிரகாசத்தன்மை சித்தத்தன்மை. யிருத்தயி ருத்திற்கு விஷயவர்த்தன்மை இத்தத்தன்மை. உற்பத்தியில்லாததன்மை நித்தியத்தன்மை. அதிததவாநிமலகம் விவ்லாததன்மை தீமலத் தன்மை.

நத. கேவலம் பிரதிபலாந்மையில் நிறிதும்விதா மில்லை யென் பது கருத்த. (௨௫)

आत्मनो विक्रिया नास्ति मुखेकोषो न जातिविति ।

जीवः सर्वमलं ज्ञात्वा ज्ञाता द्रष्टेति मुह्यति ॥ २६ ॥

(அ-கை.) முற்கலோகத்திற் கூறிய அந்தந்தவிதையே கிளக்கு கெடுதல்:—

आत्मनः विक्रिया न अस्ति मुखे: जातु जीवः न इति जीवः सर्वं अलं ज्ञात्वा ज्ञाता द्रष्टा इति मुह्यति ॥

(க-அ.) ஆத்மாவிற்கு கிரகாமுடைமை மில்லை, புத்திக்கு ஒரு போதும். ஞான மில்லை என்று ஜீவன் எல்லாவற்றையும் மிகுதி பாய் அறிந்து, பாள் அறிநிறவன், காண்கிறவன் என்று மோ கிக்கிறான்.

(க-ம்.) பிரதிபலாந்மையிற் இவல்பலா கிரகா மில்லை, புத்தி க்கு ஒருவலத்தும் ஞான மில்லை. அப்படிபாவிதும், புத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த அக்காசத்தோடுகூடிய ஜீவன் ஆபாஸத்தோடு கூடிய அந்தச்சாணயிருத்தி யெல்லாவற்றையும் காக்கிய இருப் புத்துலக்கிடப்போல ஒன்று படுத்தித் தானென்றறிந்து நான் அறி நிறவன் பார்க்கிறவனென்று மோகிக்கின்றான். (கர்தா செவ்விறவன் என்றும் பாடமுண்டு.) (௨௬)

रज्जु सर्वदात्मानं जीवं ज्ञात्वा भयं वहेत् ।

महं जीवः परात्मेति ज्ञातः क्षितिर्भयो भवेत् ॥ २७ ॥

(அ-கை.) ஆத்மா தானே தன்னிடத்து அவிவேக த்தினால் பிறவற்றின் தம்மங்களை யாசொபித்துப் பலப்படுகெடு திவன்று உறுகின்றார்:—

रज्जौ मय्येव आत्मानं जीवं ज्ञात्वा भयं वहेत् । अहं न मयि: परात्मा इति ज्ञातः केन विभयः भवेत् ॥

DBA000007053TAM

(ச-ம்.) பழுதாயிற் பாம்புபாலத் * ஈ. தன்னை ஜீவ
 னென்று அறிந்த பயத்தைக் கொள்ளுகின்றான். “பான் ஜீவ
 னல்லன்; பாமாத்மா.” என்று அறிந்தானாயின் பயமற்றவனா
 கின்றான். (௨௭)

आत्मावभासयत्येके बुद्ध्यादीर्नाद्रियाणि च ।
 दीपो वददिवत्त्वात्मा जडैस्सैर्नावभास्यते ॥ २८ ॥

(அ-கூ.) சூத்ரா தனக்கத்தியந்த பிரியமுள்ள புத்திமுத
 லியவற்றால் ஏன் அறிப்படுகிறதெனில் பெணக் கூறுகின்றார் :—

एकः आत्मा बुद्ध्यादीनि इंद्रियाणि च दीपः वददिवत् अवभासयति
 जडैः तैः स्वात्मा न अवभास्यते ॥

(ச-ம்.) ஏகமாகிய சூத்ரா, புத்திமுதலியவற்றினையும்
 இந்திரியங்களையும், தீபமானது கடமுதலியவற்றை விளக்குவது
 போல விளக்குகின்றது. ஜடமாகிய அவற்றால் சூத்ரா விளக்கப்
 படுகிறதில்லை.

(சி-ம்.) ஏகமாகிய சூத்ரா, புத்திமுதலியவற்றினத் தீப
 மானது கடமுதலியவற்றை விளக்குவதுபோல விளக்குகின்றது.

*௨௮. மந்தாத்மாவத்தினால் சரீரமல்லாத கயிற்றினார் சரீர
 மென்று கண்டு பயத்த வெகு துக்கமாததில் மூழ்கினவனாகின்றான்.
 அதனால் சூத்ரா ஜீவனல்லாத தன்னை ஜீவ னென்று கண்டதினால்
 பயத்த துக்கியாகின்றான். இது சரீரமல்ல கயிறென்று கண்டபோது
 பயமொழிந்து கெடையதுபோலச் சாந்திராசாரியப்பிரகாசத்தினால்
 வெதந்தாவத்தினத்தொரு முகட்டாகும்போது விவேகத்தெதந்தால்
 தன்னை அந்விதிவ அபரிச்சின்ன அண்டாதத்தொரு ஏகசமேயாகத்
 தெவ்வாயாகக் கண்டு, அதனால் யான் ஜீவனல்லன், யான் பாமாத்மா
 வென்றறிந்து பயதுக்காத கில்லாத கெடாகின்றான்.

சொப்பிரகாசவடிவ சூத்ராவிற்குப் பிராந்தி எவ்வாண்டாகும்?
 கயிற்றிற் சரீரத்தினாக் கண்டவன் வேறு பிரத்தம் போல சூத்ராவில்
 ஜீவத்தவத்திதன் கண்டத யா? என்னு கிவமுதலிய சம்வகடெருச்
 சமாநனம் ஸ்ரீ விசுவாசகம், விருத்திப்பிரகாசமுதலிய துக்கவித்
 தானம்.

ஆனால் தீயம் உடமுதலியவற்றால் விளக்கப்படாதபோது, ஆத்மா
உடமாய் அவற்றால் விளக்கப்படுகிறதில்லை. (௨௮)

स्वोपेनान्यबोधेच्छा बोधरूपतयात्मनः ।

न दीपस्थान्यदीपेच्छा यया स्वात्मप्रकाशने ॥ २९ ॥

(அ-கக.) ஆத்மா புத்திமுதலியவற்றால் அறியப்
படமாட்டாதெனின், அவ்வாத்மாவை யறிதற்கு இப்புத்திமுத
லியவற்றின் ஞானத்திற் று, வேறாக ஒருஞானம் வேண்டுமென்ப
ஞானத்திற், அவ்வாறு வேண்டியதில்லை என்பது கூறுகின்றது:—

दीपस्य स्वात्मप्रकाशने अन्यदीपेच्छा क्वा न (तथा) बोधरूपतया
आत्मनः स्वोपे अन्यबोधेच्छा न ॥

(க-ம்.) தீபத்திற்குத் தனது சொருப்பிரகாசத்தில் வேறு
தீபப்பேணை எப்படி வேண்டியதில்லைபோ, அப்படிப் பேண
ஆத்மா, போத (ஞான) வடிவம் இருந்தால் தன்னை யறிதலில்
அதற்கு வேறுஞானத்தின் அபேணை பில்லை. (௨௯)

निदिष्टं निर्विशेषापीनोति नेतीति वाक्यतः ।

विद्यादेक्यं महावाक्यैर्नैवात्मपरमात्मनोः ॥ ३० ॥

(அ-கக.) ஆத்மா புத்திமுதலிய எவ்வித்திரியத்தாலும்
அறியப்படமாட்டாது. தபத்திற் பிரகாசம்போல் அவ்வாத்மா
யில் அவசொருபஞானம் கித்தியசித்தபா இருந்தால் அவ்வாத்
மாவை விஷயஞ்செய்தற்கு வேறொருஞானம் வேண்டியதில்லை
என்று முன் அவைகங்காரிண்டினாலும் சொல்லப்பட்டதன்
மையே யாவினும், சிந்தமிடமனுஷ்யாதி சகலப்பிராணிகளிடத்
தும் அவசொருபஞான மிருத்தும் அவற்றிற்செல்லாம் இது
தான் ஆத்மா என்று ஆத்மசொருபத்தின் ஞானம்வராமாவால்
திருட்டாக்மாவை தீபத்தை இது தீபமென் றறிதற்குவேறு
தீபப்பிரகாசம் வேண்டியதில்லை யாவினும், கேத்திரோத்திரியப்பிரா
ணவர்களுள்வேண்டி இருப்பதுபோலக் கேவளம் சொருபஞானத்

திருநெல் ஆம்மருகாம் வரமாட்டாத. அதரிதேரேயாவத் திருநெல் வரவென்று சொன்னதே, அதற்குச் சமாநம் * ௪௪. அதன்வியாவிருத்தி பூர்வமாய்த் தத்துவமையாதி மகாவாகியார்த்தனுக்கியிருத்தியாகிய பித்தமாய்ம் சொருபருக னத்தினால் நீவாயிடுக்கியித்தி யுண்டாமையின் அதவேயா யமா மென்று வெளிப்படைபாப்க் கூறுகென்று :—

न इति न इति वाक्यतः निस्तोपावीन् निर्विष्य महावाक्यैः नीवात-
परमात्मनोः प्रकृतं विज्ञानं ॥

(௧-ம்.) இப்படி யன்று இப்படி யன்று என்னுஞ் சருதி வாக்யத்தால் அத்தன்கூறாதி சகல உபாதிசனையும் நிகேதித்த அதாவது தன்ளி * ௪௫. தத்துவமளி என்றல் * ௪௬. முதலிய

* ௪௪. அத்தன்புது பொய்ப்பெருகாதி ய அனந்தம்பதார்த்தங்கள் வியாவிருத்தி யென்பது அவந்நிளிர்தம் ஆத்மாவை யெதப்பித்து கூறு.

* ௪௫. தத்துவது; தவம்—நியாயம்; அவி—இருக்கின்றும், இங் கவர்கியத்தில் தற்பதம் சகலானையும், தவம்பதம் நீகனையும், அவிபதம் இரண்டாம் எத்தவத்தது (ஒருமையையும்) யும் எட்டுகின்றது. அவ்வா றாயின் தர்க்குத்தவாதி முற்றிலுடைய முதலிய) தர்க்கம் கொடு கூடிய சகலானுக்கும் இக்குத்தவாதி (நித்தரிலுடைய முதலிய) தர்க்கம்கொடு கூடிய நீகனாகு—அபேதம் எப்படிப் பொருத் தமெனின், தர்க்குத்தவாதி நெடுநெடுத்தவாதி தர்க்கம்குத் தா னமாய் யாய் அவ் தகத யென்னும் உபாதிச விரண்டினையும் விட்டுச் சேதனபாசமாத்திரத்திற்கு இக்கவகமும். இக்கவக வாகியார்த்தத்தின் ஒருபாகத்தின விட்டு ஒருபாகத்தினக் கொள்ளுதலைப் பாகத்தினைக் கவகமென்பர், சொல்லத்தருப்பொருள்கொண்டசம்பந்தத் தோலித்தி யென்பர். அத்தயிருத்தி சக்தி வகனை எந்திருவகைப்பதம் சொல்லித் தருப்பொருள்கொண்ட சேதனப்பதம் கருத்தித்தி யென்பபதம் பதம் பகைச்சம்பந்தம் குலகனாதிருத்தி யென்பபதம் அவ்விவகனையும் விட்டவகனை விட்டவகனை பாதத்தயானகனை யென்று முகவைப் படும், அவந்தன், பாதத்தியானகனையே மகாவாகியார்த்தத்தில் உப யோகமாம்.

* ௪௬. முதலியவென்னுந் சொல்லா பிஞ்சுருகாட் பிரதம்மம், அகம் பிரதம்மம், அபமாத்தம் பிரதம்மமுதலிய வாகியவகனும் சொன்னப் படும். இவற்றை வகிகா வறியவரும்அச்சர் ஸ்ரீ விசுவசந்திரோதயம், ஸ்ரீ விசுவசந்திரம், ஸ்ரீ பஞ்சதந்திரம், தத்துவமவம்மவாகியவகனை தேருதலிய அங்கனித் வாகன, இங்கு விரிவகுதி விததனம்,

மகாவாக்ஷியங்கொல் இலக்ஷணயினால் ஜீவாத்மாவாத்மாத்
மனின் ஐக்கியத்தை அதாவது ஜீவாத்மாவே பரமாத்மாவென்று
ஆம் ஒருமையை அறிவவேண்டும். (௧௦)

आविकं शरीरादि दृश्यं बुद्बुदवत्सरं ।

एतद्विलक्षणं विषयदहं ब्रह्मेति निर्मलम् ॥ ३१ ॥

(அ-௧௧.) ஆத்மாவையறிதலில் அதத்தியாகிருத்தி இன்ன
விஷய குறையாதென் றாகவிர்த்த, ஆரோபிதமான (ஒர்நிலைப்
பட்ட) சரீரப்பத்தைச் செவ்வையாய் கிரகித்து, இதுசரீரப்பன்
தென்று தள்ளாவிடின், பதவந்தஞானம் பிறவாததுபோல
அதத்தியாகிருத்தியினால் அநாத்மாக்களை விடுவிக்கவிர்தின்,
ஆத்மா இது வென்றும் ஞானம் பிறக்கமாட்டா தென்று கூறு
கின்றார்:—

शरीरादि आविकं दृश्यं बुद्बुदवत् सरं एतद्विलक्षणं निर्मलं ब्रह्म अहं
इति विषयत् ॥

(அ-௧௨.) தேகேத்திரியாதி வந்துக்கண் பரவும் அவித்தியை
கற்பிதமாயும், திருதியமாயும், நீர்க்குமிழிபோல் காசமுடையவை
வாய் பிடுக்கின்றன. இவற்றின் வேறுபாடு கிம்மலமா கிருக்கின்ற
பிரம்மமும் காணன்றாக. (அதனால் ௧௧௧. கிருதகிருத்தியான
கின்றார்.) (௧௨)

देहान्यत्वात् न अन्मनराकास्यलयादयः ।

शब्दाविविक्तैः संगो निरिन्द्रियतया न च ॥ ३२ ॥

(அ-௧௩.) இவ்வாறு அத்வைதத்தைக் கொண்டு ஆத்மாவை
மகாவாக்ஷியார்த்தஞானத்தால் அபரோக்யமா யறித்து, அவாறுப
வாய்நிலை ஆத்மாவியேபே ஆத்மாவின் மனனக்கொழிந்த
நிலை அனேகங்களாத் கூறுகின்றார்:—

* ௧௧. செய்வதென்பதற்காகச் செய்தல் கிருதகிருத்திய வெறு
கின்றார்.

देहान्यत्वात् मे नमनराकाशमलयादयः न निरिद्रियतया सम्प्रदिगिनि-
 स्ताः न न ॥

(ச-ம்.) ஐடமும் திருவிழமுமாயிவ ஸ்ஜலதேகத்திற் கந்
 விவம விருத்தரின் கணக்குப் பிறப்பு, முப்பு, மெலிவு, ஒடுக்க
 முதலின இல்லை. இத்திரியாதிகளோடு சம்பந்தமில்லாத
 தன்மையால் (இத்திரியாதிகளின்) சப்தாநிவிஷயங்களைவிட என்
 குச் சம்பந்தமு மில்லை. (கஉ.)

अमनस्त्वात् मे दुःस्वरागद्वेषमयादयः ।

अप्राणो ह्यमनाः शुभः इत्यादिभूतिशासनात् ॥ ३३ ॥

(அ-கஉ.) மன மின்மையால் துஃசுராக்ஷதிகள் எனக்கிடக்கி
 பென்ற கூறுகின்றது :—

अमनस्त्वात् दुःस्वरागद्वेषमयादयः मे न ॥

(ச-ம்.) மனதின் சம்பந்த மின்மையால் துக்கம், தாகம்,
 துளைவும், பயம் (காமம், சங்கற்பம்) முதலியன எனக் கிடக்கி.

(அ-கஉ.) உனக்கு இத்திரியம் பிராணன் மன முதலியன
 வில்லை பெண்ப தெப்படி பெண்குசங்கித்தல் கருதியைப் பிராண
 மாக்குகின்றது :—

हि अप्राणः अमनाः शुभः इत्यादि भूतिशासनात् ॥

(ச-ம்.) *சுதா. ஆத்மா பிராண வில்லாதது, மன மின்மையால்
 தது, பரிசுத்தமானது என்றவ்முதலிய கருதியின் ஆதையிருத்த
 வால். (கஉ.)

निर्गुणो भिद्यियो नित्यो निर्विकल्पो निरंजनः ।

निर्विकारो निराकारो नित्यमुक्तोऽस्मि निर्मलः ॥ ३४ ॥

*சுதா. "அபிராணி ஹ்மனாஹ்நுபி ஹ்ஸாத்மரததர: । எதஸ்காஜாவதே ப்ராணி மனஸா
 நிர்வாணி வ ॥ ஸ் வாயுஜ்ஜிதிராபவ பூஷ்வி விஸ்தவ ஹரிணி "॥ வஸ்பத கருதி.

(அ-கக.) குருவின் பிரகாசத்தால் உவாதபலித்தமையால் அந்தத்திற்கு முன்னு உலோகங்களைக் தெரிவிக்கின்றார்:—

निर्गुणः निष्कियः नित्यः निर्विकल्पः निर्जनः निर्विकारः निराकारः
नित्यमुक्तः निर्मलः अस्मि ॥

(க-ம்.) நான் *கக. சித்தஞ்ஞையும், *இரு. சித்திரியஞ்ஞையும், (நாசமயின்மையால்) நித்தியஞ்ஞையும், *இக. சித்திகற்பஞ்ஞையும், *இஉ. சித்தஞ்ஞையும், *இஉ. சித்திகாரஞ்ஞையும், *இச. சிதாரஞ்ஞையும், *இஇ. நித்தியமுத்தஞ்ஞையும், நிர்மலஞ்ஞையிடுக்கின் றேன். (கஉ)

अहमाकाशस्त्वं सहिरन्तर्गतोऽच्युतः ।

सदा सर्वसमः शुद्धो निःसंगो निर्मलोऽचलः ॥ ३९ ॥

(அ-கக.) முற்கூறிய ஏதக்களாலேயே விசித்திரஞ்ஞையும் அதிலேயேயுயர்ந்த மென்று, கூறவே அங்கிங்கிடம் பாடுதென்று சங்கித்தார் கூறுகின்றார்:—

अहं आकाशस्त्वं सर्वं सहिरन्तर्गतः अच्युतः सदा सर्वसमः शुद्धः निःसंगः
निर्मलः अचलः ॥

(க-ம்.) நான் ஆகாசம்போல் *இக. திருமெ மெல்லாவதம்

- *கக. அந்தக்களம் : இன்னமால் முக்துண்கம்பித்த மில்லாதவன்.
- *இரு. இத்திரியங்களில்லாத மயால் எதிர் : சரியாகையுமில்லாதவன்.
- *இக. மன மின்மையால் எவ்விதவிதம்பழ மில்லாதவன்.
- *இஉ. தபகமுதலிய கருப்பின்மையால் அஞ்சனமில்லாதவன்.
- *இஉ. பிதப்புமுதலியன இன்மையால் விகாரமில்லாதவன்.
- *இச. வெண்கலமுதலியன இன்மையால் தூசு (வகை) மில்லாதவன்.
- *இஇ. இயல்பாலே அசித்தந்தபாதிபாசம் இன்னமால் நித்தியமுத்தம்.
- *இஉ. உயும் என்னிடத்த விவாத்த மாயிருத்தலால் திருமெ முழுவுதம் காரண என்பத அபிப்பிராயம்.

தின் வெளியிலும் உள்ளிது மிருப்பவனாயும், * இள. அச்சநனாயும், எப்போதும் சாலசமனாயும், சுத்தனாயும், சங்கம்வலாதனாயும், பகமின்றியவனாயும், (பூர்ணனாய்விருப்பவனுக்குச் சலனமின்மைபல) சலனமிலநியவனாயுந்ருக்கின்றேன். (உக)

नित्यशुद्धविमुक्तैकमखंडानंदमद्वयम् ।

सत्यं ज्ञानमनंतं यत्परं ब्रह्माहमेव तत् ॥ ३६ ॥

(அ-கக.) மதமடியும் சொருபத்தை நிரூபிக்கின்றார்:—

नित्यशुद्धविमुक्तैकं अखंडानंदं अद्वयं सत्यं ज्ञानं अनंतं परं ब्रह्म यत् तत् अहं एव ॥

(உ-க.) நித்தியமாயும், சுத்தமாயும், விமுக்தமாயும், அதனாய்வுகமாயும், அஃண்டாந்தமாயும், (அஃண்டாவதின்கமபல) அத்வயமாயும், ("சத்ய ஜானமனந்த் ப்ரஹ்ம சத்தியம் ஓதமம் அந்தம் பிரஹ்மம்." என்னும் கருதியினால்) சுத்தியமாயும், ஓதமமாயும், * இ.அ. அந்தமாயுள்ள மேலான பிரஹ்மம் எதுவே அதுவென. (உக)

एवं निरंतरकृता ब्रह्मैवास्मीति वासना ।

हरत्यविद्याविशेषान् रोगानिव रसायनम् ॥ ३७ ॥

(அ-கக.) முத்தலேகககளிற் கூறப்பட்ட மனம் வேருகலம் அப்பிரசிக்கப்பட்டபோது அதுவே * இள. பரமபுருஷசுத்தத்தை அகடவிற்கின்ற தென்ற கூறுகின்றார்:—

एवं ब्रह्म एव अहं अस्मि इति निरंतराम्यस्ता वासना भविष्याविशेषान् रसायनं रोगान् इव हरति ॥

* இள. தக்கதிதில் தோதிப்பிரபந்தம் எத்தனை விவாதகதயவையினும் தான் தனது சொருபத்தினிகது ஈழலா நிரூதலால் அக்கருள்.

* இ.அ. தோகாவல்தக்கலால் பரிச்சேதயிவ்வாத அந்தம். இதன் விசிகவப்பலபேதமென்னுடனின் முத்தலதேத்திதலாவல்.

* இ.உ. எதற்கு மேல் புருஷனால் விரும்பப்பட்டேது கேடுகள் தில்லேயோ அது பரமபுருஷாந்த மென்பலி.

(ச-ம்.) இவ்வாறு பிரம்மமே வரலென்று நினைதாம் அஃ
பிரதிக்கப்பட்ட வரலான அவித்தையினாலைய *௨௦. விசேஷப்
பண சீண்டகாலம் புதித்துவரும் *௨௧. சரணம் ரேகக்கண்
அடிபோடு கெடுப்பது போற் கெடுக்கின்றது. (௨௭)

विविक्लदेश आसीनो विरागो विमित्तद्वियः ।

भाव्येदेकमात्मानं तमन्तमनन्यधीः ॥ ३८ ॥

(அ-கக.) பிரம்மபுத்தரணத்தில் சரணமான நிலம்
களைக் கூறுகின்றார்:—

विविक्लदेशो आसीनः विरागः विमित्तद्वियः अनन्य एका
आत्मानं भावयेत् ॥

(ச-ம்.) சரணம் ஐனங்களின்றிய தனிபட்டத்தில் சமர
பிரகண்டெண்டு, இரகமொழந்தவனும், அதனும் இத்திரியம்
கண் ஐபித்தவனும், *௨௨. அந்தியபுத்தியவரணவனும் அந்தமும்
வெழுமரைய அய்வாதமாவத் தியவனிக்கக்கடவன். (௩௮)

आत्मन्येवासिद्धं दृश्यं प्रविशत्य विद्या सुधीः ।

भाव्येदेकमात्मानं निर्मलकाशवत्सदा ॥ ३९ ॥

(அ-க௧.) திருமயம் தோற்றம் ஐக்கிரத்தில் வசத்தன்
பாவன் எவ்வாறு உடுகெனக் கூறுகின்றார்:—

सुधीः विद्या अस्मिन् दृश्यं आत्मनि एव प्रविशत्य एकं आत्मानं निर्म
लकाशवत् सदा भावयेत् ॥

(ச-ம்.) வற்புத்தியுடையோர் புத்தினும் சரண திருமயத்
திரியும் ஆத்மவனிடத்திற்குணே மிக வெடுக்கி அகாவது சமர
தி காலத்தில் அவித்தவனத்தையிட ஆசைப்பிய மய்க்க

* ௨௦. வதவருக்காதிப்பிசெபஞ்சமும் அதன் ஐனமும் விசேஷப்
கெடுப்பதும்.

* ௨௧. சரணம்—மருந்து.

* ௨௨. பிரம்மத்தில் பாத்நிரம் திசையமும் புத்தியுடையவனும்.

பென்ற செய்வையால் சித்தமித்த (இரண்டாவதில் எல்லாவதால்) ஏகமாயிப் ஆத்மாவிலே சிர்மலமான ஆகாயம்போல எப்போதும் பாவிக்கக்கடவன். (௩௯)

रूपवर्णादिकं सर्वं विहाय परमार्थम् ।

परिपूर्णविदानन्दस्वरूपेणावतिष्ठते ॥ ४० ॥

(அ-கக.) ஆக. பரமார்த்தஞானியான முநி நரபருபநி அஞ்ஞானகாரியங்க ளெவற்றதையும் கெள்ளாது விட்டு, எப்போதும் "பரிபூரணசிதாநந்தபிரதமஸ்தத்யமாநயே" சித்தமிருப்ப ளென்று கூறுகின்றான் :—

परमार्थम् रूपवर्णादिकं सर्वं विहाय परिपूर्णविदानन्दस्वरूपेण अव-
तिष्ठते ॥

(க-ம்.) பரமார்த்தமுணர்ந்தவன் ரூபம் வர்ணமுதலிய எல் லாவற்றதையும் விட்டுப் பரிபூரணசிதாநந்தசொருபமாக சித்தமின் னான். (௪௦)

ज्ञातृज्ञानक्षेपभेदः परेनात्मनि न विद्यते ।

विदानन्दैकरूपत्वादीप्यते स्वयमेव तत् ॥ ४१ ॥

(அ-கக.) அப்படியானால் சிதாநதாமுதலிய திரிபுகளுள் மிருப்பதாகக் காணப்படுதலின் ஏகத்துவபாவனை எப்படிக் கூற இயன்றாகித்தப் பரமாத்மாவில் அப்பேத மில்லை வென்று கூறு கின்றான் :—

ज्ञातृज्ञानक्षेपभेदः परात्मनि न विद्यते विदानन्दैकरूपत्वात् तत् स्वयं
एव दीप्यते ॥

(க-ம்.) ஞாநிஞ்ஞானகேபபேதம் பரமாயிப் ஆத்மா வில் இல்லை. சிதாநந்தசொருபமா மிருத்தலால் அவ்வாற்தா னேன பிரகாசிக்கின்றது.

(வி-ம்.) * ௧௪. ஞானிஞானஞெய் மென் னும் இரிபுகயின்
பேதம் பராதயாமினிடத்தி லிவ்வி. அஃது அகத்தியாகற்பீத
மாய் ஆத்மாவின்னிடத்திலேயே தோற்றுகின்றது. இதாவந்த வய
ஞானம் விருத்தவால் ஆத்மா தானுலே விளங்குகின்றது. (௪௪)

एवमात्मारणौ ध्यानमथने सततं कृते ।

उदितावगतिश्वासा सर्वाज्ञानेधनं दहेत् ॥ ४२ ॥

(அ-கஉ.) இவ்வாறு அத்தனாததம்பமாயிப ஆத்மாணவாத்தி
பரணம்பன் னுகிறவனது ஞானத்தின் பலத்தால் உறுகின்றான்:-

एवं आत्मारणौ ध्यानमथने सततं कृते उदिता अवगतिश्वासा सर्वा-
ज्ञानेधनं दहेत् ॥

(அ-௩) இவ்வாறு ஆத்மாவாயிப (அந்தக்கான)வாணி
யில் தியானத்தனம் இடைவிடாது செய்தபேபாது உதயமான
ஞானத்தினி சகல அஞ்ஞான இத்தனத்தையும் தகிக்கும்.

(வி-ம்.) இவ்வாறு ஆத்மாவாயிப அந்தக்கான மென் னும்
* ௧௫. அரணியில் தியானமாயிப கடைதலை இடைவிடாது செ
ய்ய உதயமாயிப அபரோஷ நானு வினியானது சகல அஞ்ஞான
மாயிப * ௧௬. இத்தனத்தையும் எரிக்கும். அதனால் முழுதா
கவாஜ்யாயிபிஷ்டகு செய்ப்பட்டவனாய்க்கிருதகிருத்திய ஞானி
வ்ருண் என்பது பொருள். (௪௫)

अरण्येन यथेन पूर्वं संतपसे कृते ।

तत आविर्भवेदात्मा स्वयमेवांशुमानिव ॥ ४३ ॥

* ௧௪. ஞானிஞானஞெய் மென் னும் இரிபுகயின்
பேதம் பராதயாமினிடத்தி லிவ்வி. அஃது அகத்தியாகற்பீத

* ௧௫. பராதயாமினிடத்தி லிவ்வி. அஃது அகத்தியாகற்பீத
மாய் ஆத்மாவின்னிடத்திலேயே தோற்றுகின்றது. இதாவந்த வய
ஞானம் விருத்தவால் ஆத்மா தானுலே விளங்குகின்றது. (௪௪)

* ௧௬ இத்தனம்—தீதரு.

(அ-கஉ.) ஜீவபொதம் ஐக்கியஞானத்தால் அகித்தியா
கந்திதமன* கஉ. தமசானது அகிப்போடு நீக்கவே பாயாத்மா
நாமாவே விளங்குவ னென்று உறுகின்றார்:—

अहो न इव बोधेन पूर्वं संतमसे हते ततः अंशुमान् इव आत्मा स्वयं
एव आविर्भवेत् ॥

(க-ம்.) அருஞ்ஞானத்திற்போல ஞானத்தால் முன்னர்
அஞ்ஞானமாகிய இருள் கெடக்கூப்படி, அதன் பின் குறிப்பிடப்
போல ஆத்மா தானாகவே ஆகிப்பெயர்கின்றது அதாவது
வெளிப்படுகின்றது. (௪௩)

आत्मा तु सततं प्राप्स्यन्नासवदविद्या ।

तन्नादो प्राप्स्यति स्वकंठावरणं यथा ॥ ४४ ॥

(அ-கஉ.) ஆத்மா *க.அ.கித்தியாபரோஷமர் விருக்க,
அது முன்னடைபட்டதாய் இப்போது அடைபட்ட...தென்ப
தெய்வமென் னுக்கித்தக் உறுகின்றார்:—

आत्मा सततं प्राप्स्यति अविद्या अप्राप्त्यत् तन्नादो स्वकंठावरणं यथा
(तथा) प्राप्स्यत् भाति ॥

(க-ம்.) ஆத்மா எப்போதும் அடைபட்டதாயிற்று, அகி
த்தனாலும் அடைபட்டதாதைப் போலிருக்கின்றது. அவ்வ
கித்தை கெட்டபோது தானது கண்டத்தின் ஞானமும் போல
அடைபட்டதாயே விளங்குகின்றது.

(கி-ம்.) ஆத்மா எங்கும் கிடைத்திருத்தலாலும், அத்வா
கத்தவடிவமா இருக்கலாலும், அத்தகையகிருத்தியின் காணிவாக
எப்போதும் அடைபட்டதாய் இருக்கிலும் அகித்தையினால்
அடைபட்டதாயே இருக்கின்றது. அவ்வகித்தை நாகமர்

* கஉ. இது பதார்த்தங்களை மறைத்தல்போல் அஞ்ஞானம் கெடீ
ப்போகுகா மறைத்தலாக் கம். (இருள்) கெடப்படுகின்றது.

* கக. என்றம் கெடாத பிரத்தியக்ஷமா இருப்பது எதற்கு
அது நித்தியபரோஷம் கெடப்படுக.

கயகாலத்தார் தனது *௨௨. கழுத்திருபாணம்போல அடைபட்ட
பட்டாவினக்குகின்றது. (௪௪)

• स्थाणौ पुरुषवद्भ्रात्या कृता ब्रह्मणि जीवना ।

जीवस्य तार्विके रूपे तस्मिन् दृष्टे निवर्तते ॥ ४५ ॥

(அ-கக.) ஜீவனுக்குப் பரமாத்மாவோடு ஏகத்துவம்
கூடாது; ஜீவத்தன்மைவழியே கிரோத மிகுத்தலின்; உலகத்தில்
பாவஞ்ஞாந்திற்குப் பரிசுர மின்மைபா வென்றாகக்கித்தல்
சமாதானஞ்செய்கின்றார்:—

स्थाणौ पुरुषवत् ब्रह्मणि जीवता भ्रात्या कृता जीवस्य तस्मिन् तार्विके
रूपे दृष्टे निवर्तते ॥

(அ-ம.) தானுயிற் புருஷனைப்போலப் பிரஹ்மத்தில்
ஜீவத்தன்மை பிராந்தியினால் செய்ப்பட்டதாம், ஜீவனது அங்
வுண்மைவழியே அறியப்பட்டதோடு அது நீக்குகின்றது.

(தி-ம.) * ௪௦. தானுயிற் புருஷனைப்போலப் பிரஹ்ம
த்தில் ஜீவத்தன்மை பிராந்தியினால் கற்பிக்கப்படுகின்றது. அது
(ஜீவத்துவம்) ஜீவனது அந்த உண்மை வழியையே * ௪௧.
கூடத்தொழ்வுறும் கொருபத்தைக் கண்டகாலத்தாக் கற்பித்தல்
மிகுத்தலால் நீக்குகிறது. ஆதலால் இரண்டுவழியே மிகுத்தலால்
கிரோத மிலிவென்பது பொருளாகும். (௪௫)

* ௪௨. கரு ஸ்திரியானவன் ஜலத்தில் மூளானஞ்செய்தலாவதாத்
தன் கழுத்திலணித்தான் ஆபாணத்தை மறவிலினார் காணாததாத்
தேடி மத்தெருத்தி உன்மூலத் திவனித்திருக்கின்றவையே பென்முகநத்
கண்டகால மிகுத்ததாத் * ௪௩தோஷமடைவதபோல, அஞ்ஞானத்தி
னால் இழந்ததாவான் ஆத்மாவை ஆப்தவாக்மியதால் அங்கஞ்ஞானம்
மறந்ததாவதது அடைத்ததாத் காண்கொன். இந்தத் திருவ்டரத்தத்
தீவாக் கண்டபூஷணதீவாய மென்றும், கண்டகாலமிகாதீவாய மென்
தும் கூறுவர்.

* ௪௦. தானுண்கட்டை. இருளிலுள்ள கட்டையிலே புருஷன் இவ
கென்ற திருடர்முதலிய சங்கவால் பறப்படுகின்றான். அதுபோல
பென்னும் இரண்டுவழிபுருஷதீவாய மென்பர்.

* ௪௧. பிரத்தியகாத்தம் கெல்லுதலாக் கூடத்தற்போலத் தன்வி
டத்து கத்திர விவகாலமாக் கூடத்தாலும் தனக்கொரு விவகால மின்
தீவிருத்தலால் கூடத்த கெண்படுகின்றது.

तत्त्वस्वरूपानुभवादुत्पन्नं ज्ञानमंशया ।

अहं ममेति चाज्ञानं बाधते दिग्भ्रमादिवत् ॥ ४३ ॥

(அ-ஸக.) யான் என தென்று தெர்த்தும் ஐக்கொத்திற் றுனை யான் என தென்னும் ஞானம் இல்லாமற்போதென வென் றுசயித்தி, ஆவ்வாறுபிறும் ஞானம் வந்தபோது இல்லாமற் போமென்று கூறுகின்றார்:—

तत्त्वस्वरूपानुभवात् उत्पन्नं ज्ञानं अहं मम इति च अज्ञानं दिग्भ्रमादिवत्
अंशया बाधते ॥

(க-ம்.) * எஃ, தத்துவரூபானுபவந்தா ஐண்டாவின றுநானம் இரகில் ஁ண்டாவின திக்குப்பிரமமுதலியவற்றைச் சூழி, போதயமானது கெடுப்பது; என யான் என தென்னும் அஞ்ஞா னத்தொட வினாகிற் கெடுக்கின்றது. (சக)

सम्यग्ज्ञानवान् योगी स्वात्मन्येवाखिलं स्थितम् ।

एकं च सर्वमात्मानमीक्षते ज्ञानचक्षुषा ॥ ४४ ॥

(அ-ஸக.) இத்தன்கைய யானென தென்னும் ஁ண்டத்தி லீங்கெய மகப்புருஷன் கிஞ்ஞான திருஷ்டியால் சகல திருதியங்களை யும் தனது ஆத்மாவாகவே பார்ப்ப வென்று கூறுகின்றார்:—

सम्यग्ज्ञानवान् योगी ज्ञानचक्षुषा स्वात्मानि अखिलं एव स्थितं सर्वं
एकं आत्मानं च ईक्षते ॥

(க-ம்.) அப்ரோக்தானமுடைய யோகி ஞானதிருஷ்ட யினால் தனது ஆத்மாவிலேயே சகல ஐகந்த மிருக்கின்ற தென் று எல்லாவற்றையும் ஏகமான ஆத்மா வென்று காணுகின்றான். (அப்போது கெடுக்கெடுக்கியவருகின்றான் என்பது பொருள்.) (சக)

आत्यैवेदं नग्नसर्वमात्मनोभ्यस किञ्चन ।

मृदो यद्वैद्यादीनि स्वात्मानं सर्वमीक्षते ॥ ४५ ॥

* எஃ, தத்துவரூபம்—஁ண்டவகூடம், அநாமம்—஁ண்டத்தி.

(அ-கஉ.) நானாதிதமாரிடுக்கின்ற இவ்வளவு திருநிலப்பி
தபஞ்சங்களைப் ஆத்மாவில் எப்படி அபேதமாகக் காண்பா
மென்றாகத்தெற்குக் கூறுகின்றார் :—

इदं सर्वं जगत् आत्मा एव आत्मनः अन्यत् किंच न खलु भूदः
वयवीनि सर्वं स्थानान् ईक्षते ॥

(க-௩.) இவ்வெல்லாவற்றத்தும் ஆத்மாவே ஆத்மாவிற்குந்
தம் சிறிது மில்லை; மண்ணிலும் கடமுதலியன வேறுபாடு
போல, இதனால் எல்லாவற்றையும் தனது ஆத்மாவாகக் காண்
கின்றான்.

(கி-௩.) இவ்வெல்லாவற்றத்தும் ஆத்மாவே; ஆத்மாவிற்குந்
தம் சிறிது மில்லை; *௪௩. குடமுதலியன மண்ணையிட
வேறுபாடுபோல, இதனால் எல்லாவற்றையும் தனது ஆத்மாவா
கக் காண்கின்றான்; “वायुमणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेदं सत्यमक्षय
माणा विद्वान् वाक्छेदं नाशयामात्मीयमात्मनः; மண்மரத்திரமே
சத்தியமாत्म.” என்றுங் கூறுகிறான். (௪௩)

जीवन्मुक्तिस्तु तद्विध्यन्पूर्वापाविगुणास्त्यजेत् ।

सच्चिदादिधर्मत्वमेवे भ्रमरकीटवत् ॥ ४९ ॥

(அ-க௩.) இவ்வித நிலைநிற்குமான (சம்பந்தமில்லாத) நிலை
கையே ஜீவன்முத்தியென்று கூறுகின்றார் :—

पूर्वापाविगुणान् त्यजेत् तत् जीवन्मुक्तिः विद्यात् सः सच्चिदादिधर्मत्वात्
भ्रमरकीटवत् भजेत् ॥

*௪௩. மண்ணிற் காணப்படும் குடம் சரஸ்வதலியவற்றை அனைத்தும்
மண்ணையிட வேறுபாடு வேண்டி காண்பதுபோல, ஆத்மாவினிடத்துத்
காணப்படும் இவ்வெல்லாவற்றத்தையும் ஆத்மாவேயென்று காண்பதுதான்
ஜீவன்முத்தி. தாதிக் கொண்டு குத்தும்போதே அப்பிரபஞ்சத்தையும் ஆத்
மாவையும் அபேதமாகக் காண்டலாம்.

(ச-ம்.) மூன்றிய உபாதிருணங்களை விடவேண்டும். அதனைவன்முத்தியென்று அறிக. அவன் சத்த சித்தாமுதலிய தர்மத்தன்மைவாய் பிரமாதிடம்போல் அடைஞான்.

(வி-ம்.) அவ்வாத்தமுஞானி அநாதி அவ்வித்தியாகற்பித மூன் உபாதிருணான தேகம் மனம் புத்திமுதலியவற்றையும் சத்துவாதிருணங்களையும் யான் அல்லன் என்று விடவேண்டும். அதனைவன்முத்தியென்று அறிக. அந்த ஜீவன்முத்தன் சந்திராகந்த தர்ம மிருத்தலால் * ஏசு, பிரமாதிடம்போல் பிரதமத்தந்த யடைவின்ருன் என்பது பொருள். (சக)

तीर्त्वा मोहार्णवं हत्वा रागद्वेषादिराक्षसान् ।

योगी शान्तिसमायुक्त आ क्वात्मारामो विराजते ॥ १० ॥

(அ-ரை.) அதன்பின் யோகி தனது ஆத்மாவில் இரமிப்பவரூபம் உருவாயிருப்பா னென்று கூறுகின்றார் :—

मोहार्णवं तीर्त्वा रागद्वेषादिराक्षसान् हत्वा योगी शान्तिसमायुक्तो आत्म-
रामः विराजते ॥

(ச-ம்.) *எதி. மோகமாவியசமுத்திரத்தந்தருணமாவிய அநாதிருகல் கடத்து எகத்தவேஷாதிராக்ஷதர்களைக் கொன்று யோகி யானவன் சாந்தியொகெருணவனுய் ஆத்மாராமனாக விளங்குகின்றான். (இரீ)

*ஏசு. பிரமதமாவிய ருணவானது டேமாவிய புழுவினைக்கொண்டு வந்த தனது தொக்கொங்கொட்டிக் கூட்டி வகைத்துவிடுகிறது. அப்பழுவினை தன்னைக்கொட்டிய அக்ருணவிலினை நினைத்தற்கொண்டே மிருத்தலால் அக்ருணவிகடவ மாகின்றது. இதனையே பிரமாதிடயாவ மென்பர்.

*எதி. ஆத்மாவை இராமனாக உருவஞ்செய்தலமவால் இக்கே. அந்ருணம் சமுத்திரம். அதனைக்கடத்தற்கு ருணம்சேது (அந்). எகத்திரிவகாதிகன் இராக்ஷதர். ஆத்மாஅசம்சு னென்னும் விசேஷருணம்பாணம். சமதமாதிகருணையுத்திர சேது. மமத்திரிகருணையாதிகன் விசேஷனன் சர்வன் ஹதமான்முதலியோர். விசத்ததத்தவருணம் கவெதாதிராம(கென்துடை). எஹயேசமாதி புஷ்பகவிடானம். இருதயாராகம். அபேததி.

वासानित्यसुखासक्तिं हित्वाऽऽत्मसुखनिर्वृतः ।

धटस्यदीपवत्प्रवृत्तरेव प्रकाशते ॥ ११ ॥

(அ-கா.) ஜீவன் முத்தான இவக்கைந்தாதக் கூறுகின்றார்:—

सः अपि वासानित्यसुखासक्तिं हित्वा आत्मसुखनिर्वृतः धटस्यदीपवत्
स्वातः एव प्रकाशते ॥

(ச-ம்.) முற்கூறிய வாராஜபொபரணவன் *எக, பாபம
மாயும் அறித்தியமாய் முன்ன விஷயமாகத்தில் ஆகைய விட்டு
ஆத்மசுகந்தால் * ஏவ, சந்துஷ்டனாய்க் குடத்தினுள்ளிருக்கும்
நிபம்போல் சொச்சமாய்த் தன்னுள்ளேயே பிரகாசித்திருக்கும்.
(ஆத்மாறுபவககம் தனது சாக்ஷித்தே விஷயம், பிரகா லநிபத்
தக்கதன் தென்பது பொருள்.) (இ-ம்)

उपाविस्थोऽपि तद्वर्णलितो व्योमवन्मुनिः ।

सर्वविन्मुदवापिष्ठसक्तो वायुवचरेत् ॥ १२ ॥

(அ-கா.) முற்கூறியபடி ஜீவன்முத்தானுபவமுன்ன போதி
* ஏவ, பிரகாபதகம்ஆபபரிபத்தம் எவ்வாறு இருக்கவேண்டு
மென்று விஷயம் கேட்டாக் கூறுகின்றார்:—

मुनिः उपाविस्थः अपि व्योमवत् तद्वर्णः अलितः सर्ववित् मूख
असक्तः वायुवत् चरेत् ॥

(ச-ம்.) முனிபரணவன் உபாதிசுனிவிருப்பவனாகியும், து
யம்போல் அவற்றின் தம்மக்களால் பற்றப்படாதவனு யிருப்பான்.
* எல்லாமுணர்ந்தவனாகியும் முடகைப்போல் இருப்பான். எவ்வித
பத்தினும் பற்றில்லாதவனாய் வாயுவைப் போல் சரிப்பான்.

* எக, பாபம—கெளியிலுள்ளது.

எகவ, திருப்பதியகடத்தவனாய்.

* ஏவ, வுண்ணத்தக்கனினுத் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கம்மம் கந்தி
கம்மமாம். இந்தச் சம்மத்தில் செய்யப்பட்டு வரும் கம்மம் துக்காய்வி
இவ்வுடயின் ஆதம்பத்திற்குக் காரணமான கம்மம் பிரகாபத்தம்.

(வி-ம்.) ஞானியாகிய முனி தேசமுதலிய உபாதிதரின் தன் ஆவர்த்தன் சாக்ஷிய விருப்பவனானும், ஆகாயம்போல் அவர்தின் பருமன்முதலிய தர்மங்களால் பற்றப்படாள், சர்வஞ்ஞானியுத்தம் மூடிக் கப்போ விருப்பன். வாய் வந்த எதன்கண் ணும் பற்றில்லாத வாயுனைப்போல் சஞ்சரித் தன். (இஉ)

उपाधिविख्याद्विणौ निर्विशेषं विशेषमुनिः ।

अले जलं विषयोस्ति तेनस्तेजसि यथा ॥ १३ ॥

(அ-மக.) பிரபத்தகர்மம் அகிதது ஸ்தூலருக்ஷமாசிரோபாதி தன் அப்பமாச பின் * எக. விதேகமகவல்யத்தை மடைகின்ற னென்று உறுகின்றான்.

मुनिः उपाधिविलयात् विणौ निर्विशेषं यथा जले जलं व्योम्नि विस्त
तेजसि तेनः (तथा) विशेष ॥

(க-ம்.) முகியானவன் உபாதிவினிக்கத்தால் விஷ்ணுவின் உத்த நிர்விசேஷமாக, எப்படி ஜலத்தில் ஜலமும் ஆகாயத்தில் ஆகாயமும் அக்கினியில் அக்கினியும் பிரவேசிக்கிறதோ அப்படிப் பிரவேசிக்கிறான்.

(வி-ம்.) பிரபத்தகர்மரீக்கமாகிய உபாதிநாசத்தில் சர்வ விபரமகவிய பரமாத்மாவில் * அ0. நிர்விசேஷமாகப் பெரிய நடராஜவத்தில் கடவுபாதி நீக்கிய ஜலமும், மகாசுபத்தில் கடவுபாதி நீக்கிய ஆகாயமும், மகாதேயுவில் பொறிவடிவ தேயுவும் பிரவேசிப்பதுபோல ஆத்மாவும் பிரவேசிக்கின்றான் என்பது பொருள். (இக.)

* எக. ஜீவித்திருத்தம் போதண்டாகும் முத்தி விவக்ஷத்தி. தேச சீக்கிய பின்னுண்டாம் முத்தி விதேகமுத்தி. இதுவே விதேகமகவல்ய மென்பர்.

* அ0. பேதலில்லாமம் நிர்விசேஷமாகம்.

यज्ञानान्नापरं लाभो यत्सुखात्तापं मुक्षम् ।

यज्ञानान्नापरं ज्ञानं तद्वैश्वदेवधारयेत् ॥ ५४ ॥

(அ-கக.) பிரஹ்மம் * அக. சர்வாதிகாரம் தவிர
உதல் * அஉ. நடந்தவர்களுக்கிடம் அதனை தூண்டு கலேவத
காரத் கூறுகின்றார்:—

यज्ञानात् अपरः लाभः न यत्सुखात् अपरं मुक्षं न यज्ञानात् अपरं
ज्ञानं न तत् ब्रह्म इति अवधारयेत् ॥

(க-ம்.) அதன் ஸரபத்தையிட வேறு ஸரப மில்லையெ
தான் சகத்தையிட வேறு சக மில்லையெ, அதன் ஓசத்தைய
மிட வேறுபாடா மில்லையெ, அது பிரஹ்மம் என்று நிச்சய
செய்யவேண்டும்.

(கி-ம்.) சகல ஸரபங்களும் அதன் கண்ணை படக்கு
வாக் எதற் பிரஹ்ம சாஷுத்யாதத்தின் ஸரபத்தையிட வேறு
ஸரபமில்லையெ * அஉ. சித்தியாகமம், யிருத்தலால் எத்த
பிரஹ்மாதபவ சகத்தைய பார்த்தினால் வேறு * மில்லையெ
ஒரு ஞ்ரணம் மரபுருவார்த்தமாவை மோகந்தாரணம் யிருத்த
வாக் எத்தப் பிரஹ்ம சாஷுத்யாதத்தினால் வேறு ஸரப
மில்லையெ, அது பிரஹ்ம மென்று நிச்சயிக்கவேண்டும். (கி)

यज्ञानात्तापं दृश्यं यज्ञत्वा न पुनर्मयः ।

यज्ञात्तापं ज्ञेयं तद्वैश्वदेवधारयेत् ॥ ५५ ॥

* அக. ஏதனின் அதிகரித்த வகை தெரிவ்வையெ அது சர்வ
சயவந்துவாம்.

* அஉ. அது தனது ஆசிரியத்தில் ஒருகாலத்திடுப்பதாய்த் தனது
ஆசிரியத்தைப் பிறவற்றினில் தம் தென்பிரித்தறி விப்பதாயிருக்கிறதெ
அது தவ்வதலாக மெனப்படும். அது ௫௪ம் தனது ஆசிரியாதி
தேவதத்தது விட்டில் ஒருகாலத்திடுப்பதாய்த் தனது ஆசிரியாதி
அவ்விட்டைப் பிறவிகளெனினிற் தம் தென்பிரித்தறவிப்பதா யிருத்த
பேரவலாம்.

* அஉ. சித்தியம்—தன்விலும் அதிகரித்த தொல் திவ்வதது.

(அ-கஉ.) இதுவுமத.

यत् कदा दृश्यं अपरं न यत् भूत्वा पुनः कः न यत् तात्वा ज्ञेयं अपरं
न तत् मह्यं इति अवधारयेत् ॥

(க-ம்.) எதைக் காண்பதனால் காணத்தக்கது வேறில்லை
போ, எஃது உண்டாவதனால் மறுபடியும் உற்பத்தியில்லைபோ,
எதை அறிதலால் அறிபத்தக்கது வேறு இல்லைபோ, அது பிர
ந்நம மென்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.

(சி-ம்.) அதனானேயே புருஷார்த்தம் சமர்த்திக்கப்படுத
லால் ஏதைப் பார்ப்பதனால் பார்க்கத்தக்கது வேறில்லைபோ, அது
உண்டாவதனால் மறுபடியும் உற்பத்திமுதலியவை வில்லைபோ,
எதன் சொரூபத்தைப் பரிதலால் அறிபத்தக்கது வேறில்லைபோ,
அதனே பிரந்நம மென்று நிச்சயிக்கவேண்டும். மற்றவை
யாவும் வினாவு பண்டிதத்தன்மையால் என்பது பொருள். (இஃ)

तिर्यगूर्ध्वध्वः पूर्ण सविदानंदमद्वयम् ।

अनंतं नित्यमेकं यत्तद्भूतेत्यवधारयेत् ॥ ५१ ॥

(அ-கஉ.) குறுக்கும் மேலும் கீழும் எங்கும் பிரந்நமமே
நிறைந்திருக்கிற தென்று கூறுகின்றார்:—

तिर्यक् ऊर्ध्व अधः पूर्ण सविदानंदं अद्वयं अनंतं नित्यं एकं यत् तत्
मह्यं इति अवधारयेत् ॥

(க-ம்.) குறுக்கும் மேலும் கீழும் நிறைத்ததாய்க் சச்சிதா
நந்தமாய் அந்நவமாய் அசங்கமாய் நித்தியமாய் எகமாய் யிருப்பது
எதுவோ அது பிரந்நம மென்று நிச்சயிக்கவேண்டும். (இஃ)

अतश्चावृत्तिकूपेण वेदातिर्लक्ष्यतेऽव्ययम् ।

असंज्ञानंदमेकं यत्तद्भूतेत्यवधारयेत् ॥ ५२ ॥

(அ-கஉ.) அத்வயமும், அசண்டாஸத்தமும், எகமும்
ஆகத் தெனவோ அது பிரந்நம மென்று அதற்கியாவிருந்தி

தெய்யும் வேதாந்தவாக்கியங்களில் அதந்தக்களை (பொய் பொருள்களை) நீக்குதல்வாயிலாக அறிபதக்கதா மென்று கூறு கின்றார்:—

अतद्वाच्यत्वरूपेण वेदातैः अखंडानंदं एकं यद् स्वयं लक्ष्यते तत् त्रयं
इति अर्थादयेत् ॥

(சு-ம்.) அதன்விபரங்களைப்பற்றிய வேதாந்தங்கள் அந்
 ஸ்ரீமதரங்கம் வரம்புமுடிவான ஒரு தரங்க அக. இவ்வி
 ஷிதப்படுகின்றதோ, அது பிரதம மென்று நிச்சயிக்க
 வேண்டும். (10)

असंढानंदरूपस्य तस्यानंदस्य श्रिताः ।

वसुधायास्तत्सम्यगेन भवत्यानंदिनोऽस्मिन् ॥ ५८ ॥

(அ-கை.) அப்படியானால் பிரதமமாநாதுதலியோர் நிதிகைய கருமடபவராகச் சாஸ்திரக்கணிற் கேட்கப்படுகின்றனர். அவர் கருவகத்ததை விரும்பியவர்கள் அகவமேதாதிக்கோச் செய்கின்ற னராகலின் அவர்களுக்கும் பிரதமத்தவம் பொருந்தா தென்றா சங்கித்து; அகவ யாவும் உலகத்திற் கொற்ப சம்பந்தள்ள ஒரு வனை மீ மகராஜா னென்று சொல்வதுபோல உபசாரவாங்கியக்க னாதலின் பிரதமாதியிசின் களம் என்னும் நிதிகையக மானது,
* அக, சாதிசயகமோபாயம் என்று கூறுகின்றார்:—

- तस्य अलङ्कारादुक्तस्य आनन्दस्यप्रतिताः मयाः अलिप्तः ताराम्येन
आनन्दिनः भवन्ति ॥

(தி-மீ.) அகம்பகவந்தரார் நந்தவழியை எழுத்திரத்தின் * ஆன. ஆனந்த

* அமெ. இலக்கணவழிநாட்டியுள்ளதும்,

* அ.க. சாதிசயம்—தன் லிங்கம் அதிகரித்த தொன்மநிபுணராய்.

* ஆய்வு ஆகந்தபெருகம்—இன்பத்தினி.

வேதத்தை * அ.அ. ஆசிரித்துப் பிரதமம் முதலியோர் யாவரும் * அ.க. தா.தம்மியமாய் ஆகத்தமுடையவராகின்றனர். (1)

तद्युक्तमसिद्धं वस्तु व्यवहारविद्विषयः ।

तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म सौर्विधमिति सिद्धिरिति सिद्धम् ॥ १९ ॥

(அ-அ.) ஆத்மா * அ.அ. பாரப்பிரித்கு கிய்யமம் பிசுக் கத் தோதுபிப்பிபஞ்சத்திங் பிரிதிபுண்டரவ தென்னா யென்று சங்கெத்துச் சகலப்பிரபஞ்சமும் ஆய்வதந்த வடிவப்பிரதமத் தோடு கூடிநிருத்தலால் பிரிதி யுண்டாவென்ற தென்று கூறு கின்றார்:--

असिद्धं वस्तु तद्युक्तं व्यवहारः विद्विषयः तस्मात् ब्रह्म सौर्वि-
ध इव सर्वगतं असिद्धम् ॥

(க-ம்.) சகலவந்துக்களும் அதனோடு கூடியனவாம், கிய வகாரம் சித்தோடு கூடியதாம், ஆதலால் பிரதமம் பாலில் நெய் பிரிப்போல எல்லாவற்றினும் இருப்பதாம், அதனும் யாவும் பிரிபடாம்.

(வி-ம்.) சகல தேக திவநாதாவந்துக்களும் ஆய்வதந்த வடிவப்பிரதமத் தோடு கூடியனவாம், அதனுலேப பிரிபதர மாம், சகல இயைபிசகியவகாரமும் சித்தோடு கூடிநிருத்தலால் பிரிபவாம், ஆதலால் எல்லாவற்றினும் இருக்கும் பிரதமம் பிரிப தமமாம், பாலில் கிபாபித்திருக்கும் நெய்பிரிப்போல யாவும் ஆவ துவதவாழினும், அவற்றில் பிரதமம் கிபாபித்திருத்தலின் பிரிபம் னோல் காணப்படுகின்றன, ஆத்மாவே பிரிபம் என்பது சித்தித் தது. (கி.க.)

अनवगुणमन्द्स्वमदीर्घमजमव्ययम् ।

अरूपगुणवर्णाख्यं तद्वस्तुवधारयेत् ॥ २० ॥

* அ.அ. ஆசிரித்து—பற்றி—இடமாகக்கொண்டு.

* அ.க. தா. —உண்டாவிட அதிசம் அல்லது உரைவு தமம்—எவ் வகத்தாலும் விட அதிசம் அல்லது குறைவு. அபற்றினதன்கூட தா தம்மிய மெனப்படுக.

* க.அ. எல்லாவற்றினும் அதிகப்பிரியம் எதனிடத்தி னுண்டாகித் தோது பாரப்பிரித்தி கூடிப் பிடிபெனப்படுக.

ஆத்மபோதம்.

(அ-ஊ.) ஆத்மா எல்லாவற்றினும் விபரித்திருக்கிற தென் நறியதெவ்வா நென்றாகத்தது, அஃது இத்தன்மை தென்று சொல்லக் கொல்லக்கூடாமைபால், அதுவல்லாதது ஸ்ரீமதல்லாதது என்பதன் முதலிய சூத்திரபால் அத்ததுக்கண் நீக் குதல்வாயிவாக நிகேதமுதலியவற்றிற்குக் காணவருவமாத சத் துரைத்திரம் பிரஹ்மமென்று அறிவியல்கண்டு மென்று சொல்து கின்றார்:—

(यत्) अणवसूत्रं अतुल्यं अर्थात् अणं अणव्यं अणवगुणवर्णास्यं तत् ब्रह्म इति अवधारयेत् ॥

(ச-ம்.) எது அணுவல்லாததும், பருமனில்லாததும், குறுமையில்லாததும், செடுமையில்லாததும், பிறப்பில்லாததும், குறையு நிறையில்லாததும், உருவம் குணம் வர்ணமென்பவைய யில் லாதது மாமோ, அது பிரஹ்ம மென்று நிச்சயஞ்செய்யவேண் டெம். (க0)

यद्वासा अर्कादि भास्यतेऽर्कादि भास्येयत् न भास्यते ।

• येन सर्वमिदं भाति तद्व्योत्यवधारयेत् ॥ ६१ ॥

(அ-ஊ.) மதுபடியும் அந்த பிரஹ்ம ஞானத்தின் பொருட்டு முந்து கலேகக்கனால் வேறு சேர்த்துக் கூறு கின்றார்:—

यद्वासा अर्कादि भास्यते यत् तु भास्यैः न भास्यते येन इदं सर्वं भाति तत् ब्रह्म इति अवधारयेत् ॥

(ச-ம்.) எதன் விளக்கத்தால் சூரியன்முதலியவை விளக்கப் படுகின்றனவோ, எது விளக்கப்படும் சூரியன் முதலியவற்றால்

• ௬௧. இவை விவரமுத்தரத் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் நிகேதத் திய விசேஷணமாகும். இவைகளும் பிறவும் பிரஹ்மத்தைச் சொல் லவாய் சொல்லுவதனை ஸ்ரீ விசாரத்திரோதயத்தின் ௧-வது கையித் தாண்ட.

* ௧௨. விளக்கப்படுகிறதின்போ, அதனால் இவ்வெவ்வாமினக்கு
சென்றனவோ அது பிரஹ்மமென்று நிச்சயஞ்செய்த. (௬௧)

स्वयमंतर्बहिर्व्याप्य भासकत्वसिद्धं जगत् ।

ब्रह्म प्रकाशते बहिःप्रतसायसपिबवत् ॥ १२ ॥

(அ-௬௧.) பிரஹ்மம் எல்லாவற்றையும் விளக்கித் தானும்
விளக்கு மென்பதனைத் திருக்கடாத்தந்தால் விளக்குகின்றார்:—

बहिःप्रतसायसपिबवत् ब्रह्म स्वयं अंतः बहिः व्याप्य असिद्धं जगत्
प्रकाशयति प्रकाशते ॥

(ச-ம்.) அக்தொலியினுற் பழுக்கக் காப்ப்ச்சப்பட்ட இரும்புத்
துண்டினாரோடொலிப் பிரஹ்மமானது தானே உன்னதம் வெளியும்
விபாதித்துச் சகல ஜகத்தையும் விளக்கித் தானும் விளக்கு
கின்றது. (௧௨)

जगद्विलक्षणं ब्रह्म ब्रह्मणोन्यत्र किंचन ।

ब्रह्मान्यद्भाति चेन्मिथ्या यथा मरुमरीचिका ॥ १३ ॥

(அ-௬௨.) பிரஹ்மம் ஜகத்தை விளக்கிக் கொண்டு தானும்
விளக்குகின்றதெனவே, அதைவகத்திற்கு ஜாநிவருதலால் அந்
தப் பிரஹ்மமே பாவும் அதற்காக்கியம் செறிது மில்லியென்று
உறுதிக்கின்றார்:—

जगद्विलक्षणं ब्रह्म ब्रह्मणः अन्यत् न विद्यते ब्रह्मान्यत् भाति चेत्
यथा मरुमरीचिका मिथ्या ॥

(ச-ம்.) ஜகத்திற்கு * ௧௨, விவகூடமானது பிரஹ்மம்.
* ௧௩. பரமார்த்தமாகப் பிரஹ்மத்திற் கக்கியமாக எதுவுமில்லை.

* ௧௨. “ந தந் சூய் மதி । அக்து குரியன் பிரகாசிக்கிற
தினம்” என்பது சருங்.

* ௧௩. விவகூடம்—வெறு.

* ௧௩. பரமார்த்தம்—உண்மை.

பாதேஜன் மொன்று பிரதமத்திற் கச்சிபயாகத் தொந்துமாயின்
அது வானநகலம்போல் மிக்கதலாம். (௧௩)

इदयते श्रूयते यथाज्ञाणोन्यत्र तद्वेत् ।

तत्त्वज्ञानाय तद्वत् सच्चिदानन्दमवबुधम् ॥ १४ ॥

(அ-௧௩) இன்னும் அத்தப் பிரதமத்தினையே தெரிவாய்
திருபிக்கின்றான்:—

यत् यत् इदयते श्रूयते तत् ब्रह्मणः अन्यत् न तत्त्वज्ञानाय च तत्
सच्चिदानन्दं अवबुधम् ॥

(௧-௧௪) என்னவால் எதெது வானப்படுகின்றதோ, * ௧௩. வ
தாவதால் எது எது கேட்கப்படுகின்றதோ, அது பிரதமத்திற் கச்
சிபயாகச் சிறிது மில்லை, தத்தவ குரகத்தினாலும் அது (௧௧த்த)
கச்சிதநகலத் அத்தவமாயிப் பிரதமமே. (௧௪)

सर्वं सच्चिदात्मानं ज्ञानबभूविर्नीसते ।

अज्ञानबभूवेति मास्ति मायुयंभवत् ॥ १५ ॥

(அ-௧௫) பிரதமமம் என்னவற்றிது மிருப்பதா இருக்க
அது எல்லேவதாலும் என் வானப்படவில்லையெனத் கூறின்
றான்:—

सर्वं सच्चिदात्मानं ज्ञानबभू: निरीसते अज्ञानबभू: मास्ति मायु
यंभवत् न ह्येत ॥

(௧-௧௫) என்னவற்றிது மிருப்பதா கச்சிதநகலவ
குரகக்கண் ணுமடபவன் பரக்கின்றான். அதுகுரகக்கண்
ணுமடபவன் பிரகாசிக்கின்ற குரிபனைக் காணுததபோல அது
னைக் காணான்.

* ௧௩. வதாவதால் எது எது கேட்கப்படுகின்றதோ என்னும்படி
அனத்தினால் மனத்தினால் எது எது கேட்கப்படுகின்றதோ என்பது
முதலியனவும் அறிவத்தக்கனவாம்.

(வி-ம்.) அதனதன் அதிவிடான தத்துவமாக எல்லாவற்றின்மேலும் முன்ன சத்துதித்துவமுடைய ஆத்மாவை வேதாந்த சிவவணததா ஹண்டர்பெ பிரஹ்மபிரோகஸ்பாணதேந்திர முடையவன் கவரூபமாகக் காண்கின்றான். அருவானேந்திரமு (தேகேந்திரியாதம்பத்தியு) டையவன் ஆத்மாவை அது கைவ கப்பாதிக்கின்ற நியதையும் எல்லாவற்றினிருப்பதாயிருந்தும் எங்கும் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைக் குருடன் காணமுடியாதபோலக் காணமாட்டான் என்பது பொருள். அதில் “न वक्ष्या गृह्यते नापि वावा कண்ணिनाम्” இரகிக்கப்படுகிறதில்லை வாக்கின்றதும் இரகிக்கப்படுகிறதில்லை” என்னும் கருதி சிவமானமாம்.

இஃது அபிப்பிராயமாம்:—ஆத்மா ஞானவழுவத்தன்மை யால் அதிருசியமா யிருத்தவின் சகசுமுதலிய இத்திரியங்க ளால் இரகிக்கப்படுகிறதில்லை; அதுபோலவே தபசினுலாவது கர்மத்தினாலாவது அடையப்படுகிறதில்லை; கர்மத்தால் சாதிக்கப் படுவது அநித்தமாகவின். ஆதலால் ஞானப்பிரகாசத்தால் ஞானக்கண்ணால் கந்தாரத்தக்காணமுள்ள அவிததை நீக்கியவன் எப்போதும் எங்கும் பிரஹ்மமேகாண்கின்றான். இதனால் எங் கும் மற்றவர்களுல் காணமுடியாதெனப்பது பொருள். (கடு)

अवणादिभिरुदीतो ज्ञानाभिपरितापितः ।

जीवः सर्वमलान्मुक्तः स्वर्णवद्योतते स्वयम् ॥ ६६ ॥

(அ-கை.) * கன, முன்வந்த ஞானம் திடமாகத் தப்பெருட் டிம் பின்றும் சிவானுதிசன் செய்பதக்கனவேயா மென்று உறுகின்றார்:—

अवणादिभिः उदीतः ज्ञानाभिपरितापितः जीवः सर्वमलान् मुक्तः स्वर्णवत् स्वयं द्योतते ॥

* கன, முன்சொன்ன கர்மத்தால் அதுபலத்தையடைந்த அதன் அபிப்பிராயமில்லாதவனுக்கு முத்திய வாக்கையின் வசத்தால் சிறிது அந் ஞானம் சம்பவில்கும். அதனால் அவ்வநிடவத்திற்குத் தடை வரும். அப் போது திடமானமையின், அஃதேருதற்கு வன்பது, கருத்த.

ஆத்மபோதம்.

(க-ம்.) சிவன்முதலியவற்றால் மூட்டப்பட்ட ஞானம் கீழ்வினால் தழிக்கப்பட்ட ஜீவன் சர்வமலங்களினின்றும் முத்த னாய்ச் சுவர்ணம்போல் சுயமே பிரகாசிக்கின்றான்.

(சி-ம்.) இப்பிரகாசத்தைத் துறப்பட்ட சிவன்முதலிய வற்றால் மூட்டப்பட்ட ஞானமாகிய அக்கினியினால் தழிக்கப்பட்ட ஜீவன் சர்வ மலங்களினின்றும் விடுபட்டவனாய்த தான் சுவர்ணம் போல் . அகண்டசக்திதாத்தவடிவமாய் பிரகாசிக்கின்றான். புடம்போட்ட பெண் உபாதிவிலாசிய பரந்துக்குறைய முத லிய களங்கமொழிந்த தானே செவ்வையாய் பிரகாசிக்கிறது போல் ஆத்மாவும் ஞானமற்றுத் தானாகவே பிரகாசிக்கின்றா னென்பது பொருள். (க-க)

इदाकाशोदितो आत्मा बोधभानुस्तमोपहृत् ।

सर्वव्यापी सर्वधारी भाति भास्येत्सिखलम् ॥ ६७ ॥

(அ-க-க.) இவ்வாத்மாவ் அருஞானவிருளைக் கெடுத்த எல்லாவற்றையும் விளக்குகின்ற தன்மைவினைக் கூறுகின்றார்:—

इदाकाशोदितः हि आत्मा बोधभानुः तमोपहृत् सर्वव्यापी सर्वधारी
भाति सर्वं प्रकाशते ॥

(க-ம்.) (அகண்டசக்திவிருத்தியாகிய) இருதயாசக்தி னுதித்த ஆத்மாவாகிய ஞானகுடியார் தன்னை யாழியித்திருத்த அஞ்ஞானமாகிய இருளைக் கெடுத்ததன் சர்வவிவரமொழியும் சகலத் தையும் தரித்ததாயும் விளக்குகின்றது. எல்லாவற்றையும் பிர காசிக்கின்றது. (க-க)

दिष्टेन कालायनपक्ष्य सर्वे शीतादिज्ञित्यसुखं निरञ्जनम् ।

यः स्वात्मतौर्यं भजते विनियुक्तः स सर्वस्विसर्वभूतोऽमृतो भवेत् ॥

(அ-க-க.) அபரோஷாநாதத்திற்குப் பிரதிபந்தமாயுள்ள பரபந்தந ிக்குதற்பொருட்டில் பிரகாசகபாதி நீர்த்தயாதிகார கன் செய்யுநிலண்டாவே வென்று மகிழ்க்கை நிகழ, ஆத்மதீர்த்

தத்தில் ஸ்வரூபஞ்செய்தவனுக்குப் பாபம் பற்றாமலின் செய்வ
வேண்டிய தொன்று மிச்சம் யென்று கூறுகின்றார் :—

दिग्देशकालादि अनपेक्ष्य सर्वगं शीतादिहृत् नित्यसुखे निरञ्जनं स्वात्मा-
तीर्थं यः विनिष्क्रियः भजते सः सर्ववित् सर्वगतः अमृतः भवेत् ॥.

(ச-ம்.) * ௧௭. திக்கு, தேசம், காலமுதலியவற்றின் அபே-
ஷையின்றி எல்லாவற்றிற்கும், ஸ்தூன்வதும் குளிர்முதலியவற்-
கைதக்கெடுப்பதும், நித்தியசுகமும், நிர்அசுரமுடைய கவாதம்
தீர்த்தத்தினை எத்த நிஷ்கிரியன் (பரமநிறம்வான்) பரிகென்றுகொ-
ளவன் சர்வவிதஞ்ஞாபச் சர்வவிபரம்பரம் அமுதஞுகொள். (ச-அ)

ஆத்மபோதம்

முடிச்சு.

* ௧௭. திக்கு மிழக்குமுதலியன. தேசம் காலமுதலிய புன்விய
கொத்தவர்கள். காலம் காலம் அத்தோதவம் ஒழிந்தவருடைய
புன்வியவர்கள். மற்றத்தீர்த்தங்களுக்கும் முற்கூறிய திக்குமுதலியவற்-
தின் அபேஷை புன்வ அன்றியும் அகல பரிச்சினை மும், குளிர்முதலிய
வருத்தக்கைச் தருவனவர். நித்தியமும், தக்கமும், ஸ்தூனமுதலியவற்-
கைதக் குறிஞ்சுமுதலியவன்வ மாறலொடு சவர்க்காலமும் சித்தகத்திய
மாவிய அற்பபயனைத்தருவனவாம். தனது ஆத்மநித்தோவெனின்,
முற்கூறிய தேவநகரெனையு மின்றிப் பரமபுருஷாத்மதைத் தருவ
தார். ஆதலால் இவ்வாத்மநித்தமாரும் பரமபுருஷாத்மநிதிப்பவனாகவே
கவபாபங்களும் வீக்குவெனின் அப்பாபங்களைய பிரதிபத்தக்கவனாக
வர்க்காத அனுகூலம் அனுகூலவர்கள் அமுதஞுகொள்ளுகின்றார்.

சுருதிவேதசாஸ்திரம்:

ஸ்ரீ தத்துவபோதம்.

மங்கலம்.

वासुदेवेन्द्रयोगीन्द्रं नत्वा ज्ञानप्रदं गुरुम् ।

मुमुक्षूणां हितार्थाय तत्त्वबोधोऽभिवीक्ष्यते ॥ १ ॥

என்குமாய் நின்றி லவ்ரு மிரிணயிலா யிசன் குருந்
சங்கர பகவத் பாதத் தனிப்பெயர் பூண்டு வந்து
செஞ்ஞான திரு மாற நவின் றான் பரம பாதி
விடகவன் நன்றி யேத்தி யிபந்துவன் நன்வ போதம்.

ஆகம்.

साधनचतुष्टयसंपन्नाऽधिकारिणां मोक्षसाधनभूतं तत्त्वविवेकप्रकारं
वक्ष्यामः ॥

சாதனசுட்டபசம்பன்னர் ஐகாரிய அதிகாரிகளுக்கும்
மோட்சாதனமாகிய தத்துவவியைப்பிரகாரத்தைக் சொன்ன
வாம் :—

साधनचतुष्टयं किम् ॥

வினா :—சாதனசுட்டப யென்பது யாது?

— क्रियान्तिवस्तुवैकः ॥ १ ॥ इहाभुवार्पणभोगविरागः ॥ २ ॥

शमादिषट्संपत्तिः ॥ ३ ॥ मुमुक्षुत्वं चेति ॥ ४ ॥

விடை :—க. கிர்தியாதித்தியயஸ் துவிவேகம் (கித்திய அகித்
திகம்பொருள்களைப் பகுத்தறிதல்), உ இகாபுத்திரார்த்தபல
போகவிராசம் (இக்கால மறகமப் பயன் னாகிய போகங்களில்
இராகமின்றம்), உ. சமாதிசுட்டபத்தி (சமமுதலிய சூழ

கூடவு), ச. முழுக்கூத்துவம் (மோகூத்தன் திருப்பதல்). என் பனவாம்.

नित्यानित्यवस्तुविषयः कः ॥

வினா:—நித்தியவஸ்துவஸ்துவிலேவென்பது யாது?

नित्यवस्तुत्वं इह तद्यातीरेकं सर्वमनित्यं । अयमेव नित्यानित्यव-
स्तुविषयः ॥

விடை:—உ. ஒன்றாகவே நிரந்தரமும் நித்தியப்பொருள்; அத ற்கு அந்நியமான (வேறு) யாவும் அநித்தியப்பொருள் வெண் டாம் இதனே நித்தியநித்தியவஸ்துவிலேவெனும்.

विरागः कः ॥

வினா:—விராக வென்பது யாது?

इह स्वभांगेषु इच्छाराहित्यम् ॥

விடை:—உ. இஃகண்கபரலோகபோகங்களில் இச்சுக பில் வனமயாம்.

समादिसाधनसंपत्तिः का ॥

வினா:—சமாதிசாதனசம்பத்தி யென்பது யாது?

समां दम उपरमस्ति तिसा श्रद्धा समाधानं चेति ॥

விடை:—உ. (ச) சமம், (உ) தமம், (உ) உபரதி, (ச) தி ஸா, (தி) திரத்த, (சு) சமாநாணம் என்பனவாம்.

शमः कः ॥

வினா:—சமம் என்பது யாது?

मनोनिग्रहः ॥

தத்துவப்பொருள்:

வினா :—(அ) மனதை படக்குதல்.

इमः कः ॥

வினா :—தமம் என்பது யாது?

असुरादिभ्योऽन्विषनिमः ॥

வினா :—(உ) கண் முதலிய புறவித்தியக்களை படக்குதல்.

उपरमः कः ॥

வினா :—பாதி (பாசம்) என்பது யாது?

स्वर्मादुत्थानमेव ॥

வினா :—(ஈ) சுவர்த்மா தஷ்டாநமே அதாவது பாவிய தாமக்களினினின்றும் திவர்த்திபராதலே.

तितित्ता का ॥

வினா :—திதிகை மென்பது யாது?

शीतोष्णसुखदुःखादित्तिहिण्युत्थम् ॥

வினா :—(ஈ) சீதம் (குளிர்ச்சி), உஷ்ணம், சுகம், துக்ம் முதலியவற்றைச் சித்திதம்.

अदा कीदृशी ॥

வினா :—அதத்தை மென்பது யாது?

गुरुवेदांतकान्यादिषु विद्वांसः अदा ॥

வினா :—(இ) குருவாத்ந்தியம் வேதாந்தவாத்ந்திய முதலியவற்றில் உண்டாகும் விசுவாசம் அத்ததை.

समाधानं किम् ॥

வினா :—சமாதான மென்பது யாது?

தத்துவபோதம்.

वित्कायता ॥

கிடை:—(உ) இந்த ஏகாக்கிரத்தன்மை (மனவெகருமை).

मुमुक्षुत्वं किम् ॥

கிது:—முமுக்ஷுத்தவம் என்பதுபாது?

मोक्षो मे भूयादिति च्छा ॥

கிடை:—ச. மோக்ஷம் எனக்கு உண்டாகவேண்டு மென் னும் இச்சை.

एतस्माद्वनचतुष्टयं । ततस्तत्त्वविवेकस्याविकारिणो भवन्ति ॥

இது சாதனசதுட்டயம். இதனையுடையவர் தத்துவவிவே கத்திற்கு அதிகாரிகளாவின்றனர்.

तत्त्वविवेकः कः ॥

கிது:—தத்துவ விவேக மென்பது பாது?

आत्मा सत्यसद्व्यक् सर्वं विष्येति ॥

கிடை:—ஆத்மா சத்தியம், அதற்கக்கியமான பரவும். சித் த பொன்னும் சிச்சயம்.

आत्मा कः ॥

கிது:—ஆத்மா கென்பது பாது?

स्थूलसूक्ष्मकाणशरीराद्यतिरिक्तः स्वकाशातीतः सन् अवस्थात्रय-
साक्षि सच्चिदानंदस्वरूपः सन् यस्मिंस्तान् स आत्मा ॥

கிடை:—ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காண சரீரங்களுக்கே மேற்பு, பஞ்சகோசங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாய், எழுவாய்வுகளைக் கருத் தும் சாட்சியாய், சச்சிதானந்தசொருமாய் இருப்ப தெதுவோ, அந்த ஆத்மாவாம்.

स्पृष्टशरीरे किम् ॥

வினா :— கட்டாவிதிகளை மேல்பதா யாது ?

पञ्चीकृतपञ्चमाहारीः कृतं सत्कर्मजन्यं सुखदुःखादिभोगावृत्तौ
शरीरं जायते अस्ति वर्धते विपरिणमते अपक्षीयते चित्तद्वयणीति पञ्चिकार-
मेव तत्स्यलशरीरम् ॥

விடை:—ச. பஞ்சிதேருத பஞ்சமர பூதங்கள் லாக்ஷப்பட்ட
தம், சுருபந்தரத்தோன்றியதம், சுசுதம், பிபேரத்திற் கிட
துயதமாய்ப் பிறக்கின்றது, திருக்கின்றது, லாக்ஷென்றது, நிதி
கின்றது, குலமிக்கின்றது, செழிக்கின்றது எனதாம் ஆத விசயம்
கலையுமுடைய இக்கிரீம வ்ஜலகரிமாம்.

सुक्ष्मशरीरं किम् ॥

வினா :—ஆங்கிலத்தின் மேம்பாடு உபத்த?

अपेक्षीकृतपंचग्रहभूतैः कृतं सत्कर्मजन्मं शुल्लुःखादिभोगसाधनं
पंच ज्ञानेन्द्रियाणि पंच कर्मेन्द्रियाणि पंच प्राणादयः मनश्चैकं बुद्धिश्चैका
एवं सप्तदशकलाभिः सह यत्तिष्ठति तःसुखशरीरम् ॥

விடை:—உ, அபஞ்சிதரூபஞ்ச மகாபூதம் என்பதும், அருமாதாற்ருள்நியதம், சகைக்காதி போகத்திற்குச் சாதன மாகியதமாய், ஞானேந்திரியம் இஃது, கன்மோத்திரியம் இஃது, பிராணாதி இஃது, மனம் ஒன்று, புத்தி ஒன்று ஆகிய நியதி னேழு களைகளோடு கூடியிருப்ப தெதனோ, அது துஷ்மனரீ மாம்.

வினா :—கூடுதலாகத் திரியும் தொகை

भोत्रं त्वक् चक्षुः रसना घ्राणं इति पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणि ॥

வினா :—கீழ்க்கண்டவை (காது), துவக்கு (தோல்), சங்கு (கண்), *இரகசியம் (கூ), பிராணம் (மூக்கு) என்பன எம்மத்தின் குடும்பத்திலிருந்தன.

* இதனிடையே செல்லுகள் பெறப்பட்டன.

- தந்திரவியோகம்.

வினா :—சுரமேகத்திரியங்களின் அநிதேவதைதன் எவை ?

மோகஸ்ய திவ்யதேவதா । த்வோ வாயு: । கசுபு: சூர்ய: । ரசநாவா
பக்ய: । மாகஸ்ய அபிநோ இதி ஜானேन्द्रியதேவதா: ॥

விடை :—சுரமேகத்திரத்திற்குத் திவ்யம், துவத்திற்கு வாயு
வும், கசுபுத்திற்குச் சூரியனும், திரசனைக்கு வானமும், திர
சுத்திற்கு அகவதிக்குமாயிருவதும் தேவதைகளாம்.

வினா :—சுரமேகத்திரியங்களின் விஷயங்கள் எவை ?

மோகஸ்ய விஷய: ஶக்ரமஹண் ॥
 த்வோ விஷய: ஸர்சாமஹண் ॥
 கசுபுவோ விஷய: க்ஸமஹண் ॥
 ரசநாவா விஷய: ரசமஹண் ॥
 மாகஸ்ய விஷயோ கம்பமஹண் இதி ॥

விடை :—சுரமேகத்திரத்திற்கு விஷயம் சுத்தந்தைத் த்வோதல்.
 துவத்திற்கு விஷயம் பரிசுத்ததைத் த்வோதல். கசுபுத்திற்கு விஷயம்
 உருத்தந்தைத் த்வோதல். திரசனைக்கு விஷயம் திரசுத்தந்தைத் த்வோ
 தல். திரசுத்திற்கு விஷயம் சுத்தந்தைத் த்வோதல் என்க.

வினா :—சுரமேகத்திரியங்கள் எவை ?

வாக்பாணிபாஹ்யாயுஸ்தானிதி பஞ்சகமேந்திரவாணி ॥

விடை :—வாக், பாணி, பாதம், பாஹ்ய, பபந்தம் என்னு
 மவற்றும் சுரமேகத்திரியங்களாம்.

வினா :—சுரமேகத்திரியங்களின் அநிதேவதைதன் எவை ?

வாவோ தேவதா வஹி: । ஶஸ்தயோரிந்த: । வாவோவிஷ்ணு: । வாயோஸ்யு: ॥
 துஸஸ்யஸ்ய ப்ரஹ்மபதி: இதி கமேந்திரியதேவதா: ॥

தத்துவபொருள்.

11

விடை:—காக்கிற்று அச்சிலையும், பாணி(ககக)க்கு இத்திரணம், பாத்தங்களுக்கு விவ்ணுவும், பாபுலி(குதத்தி)ற்கு இயமனும், உபந்தத்திற்குப் பிரணாபதியு(பிரணாமன)ன் தேவதை எனாம்.

வினா:—கன்மெந்திரியங்களின் விஷயங்கள் எவை?

वाचो विषयः भाषणम् । पाप्योर्विषयः वस्तुग्रहणम् । पादयोर्विषयः गमनम् । प्रायोर्विषयः भलत्यागः । उपस्थस्य विषयः आनन्द इति ॥

விடை:—காக்கிற்று வசனமும், பாணிக்குப் பண்டக்களைப் பிடித்தலும், பாத்தங்களுக்கு உடந்தலும், பாபுலிக்கு மலர்ச்சியும், உபந்தத்திற்கு ஆகந்தமும் விஷயங்களாம்.

कारणशरीरं किम् ॥

வினா:—காரணசரீர மென்பது யாது?

अनिकाञ्चानाद्यविकाररूपं शरीरकृत्यस्य कारणमात्रं सत् स्वरूपाज्ञानं निर्विकल्पकरूपं यदस्ति तत्कारणशरीरम् ॥

விடை:—உ. *அநிகாச்சையாய், †அநாதிபாய், அதிப்பா வடிவமாய்ச்சரீரமாகண்டற்கும் காரணமாத்திரமாயிருக்கும். **கவ சொருபாஞ்ஞானமாயிய நிருவிதப்பவடிவம் எனவே, அது காரணசரீரமாம்.

*மெய்யென்றும் பொய்யென்றும் சொல்லத்தக்கதது எதுவுமே அது அநிகாச்சையமாம். மாயையால் பொய்யென்போமாயின் பிரபஞ் சொற்பத்தி உடனது; மாயையோ பிரபஞ்சமாய் உண்டென்றென்றது; சத்தியமென்போமாயின் ஞானத்தால் மெய்யென்றது; ஆலின் காயை அநிகாச்சையமாம். அங்கனமே பழுவையிற்சூ.தரிய பாம்பு பொய்யென்போமாயின் உண்டாகின்ற அச்சம், எக்கமுதாயை உண்டாக்கவாய். சத்தியமெனின் வசைத்தால் மெய்யென்றது. ஆதலால் பழுவையிற் பாம்பு அநிகாச்சையமாம். அநிகாச்சியம் இஃது இன்ன தென் துறதயாய்ச் சொல்லத்தக்கதது. அநிகாச்சியம் என்பதும் அதுவே.

† உற்பத்தி பித்தவதாய்.

** தன்வடிவத்தை அநியமானமாயே.

अवस्थाप्रयं किम् ॥

வினா : — மூன்றாவதானதான் என்ன?

नामस्वप्नुषुस्थितिः ॥

விடை : — சாக்ஷி, செர்ப்பனம், சுழுத்தி யென்பவை மூன்றாவதானதாம்.

नामद्वयः का ॥

வினா : — சாக்ஷி, செர்ப்பனம் யென்பது யாது?

श्रीशक्तिज्ञानेन्द्रियैः शब्दादिविवर्त्येव ज्ञायते इति यत् सा नामद्वयः ॥

விடை : — சுரோத்திரமுதலிய ஐந்திணைத்திரியங்களால் சந்த முதலிய விஷயங்கள் உதயிட்டுக்கொண்டது என்பது எதுவேயோ, அது சாக்ஷி, செர்ப்பனம், சுழுத்தி. (அவன்னை-சரஸம்-சமயம்.)

வினா : — இவ்வயல் கையின் அழிவாரியின் பெயர் யாது?

स्थूलशरीराभिमाना आत्मा विश्व इत्युच्यते ॥

விடை : — இவ்வயல் கையின் தலையாரியை அழிவாரியை ஆதார விகவன் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

स्वप्नावस्था केतुं चेत् ॥

வினா : — செர்ப்பனம் யென்பது யாது எனின்?

नामद्वयस्थायां यत् दृष्टं यच्च तदनितवासनया निद्रासमये यं प्रपञ्चः प्रतीयते सा स्वप्नावस्था ॥

விடை : — சாக்ஷி, செர்ப்பனத்தில் பரந்தப்பட்டனம் என்றும், கேட்கப்பட்டனம் என்றும் உண்டாகிய வசத்தால் சித்திசக்தி காவத்தில் எதுவிரிபு, சக்தி சித்திற்றுக்கொண்டதோ, அது செர்ப்பனம்.

வினா:— இவ்வவஸ்தையின் அபிமானி யாவன்?

மூஷ்மசுரோபிமானோ ஆத்மா தனஸ ஈத்யுக்யதே ॥

விடை:— இவ்வவஸ்தையின் மூஷ்மசுரோபிமனியாவிய ஆத்மாவதலுடன் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

அதே: முபுஸ்யவஸ்தா கா ॥

வினா:— சுழுத்தியவஸ்தா என்பது யாது?

அஹே கிமபி ந ஜாநாமி சுலேந மயா நிதாபுமூபந ஈதி முபுஸ்யவஸ்தா ॥

விடை:— பான் ஒன்று மறிதான், திக்குகளை விடவும் ஏழ் ககடா யதாபதிக்கப்பட்டது என்று நினைவிற்று அவ்வாய் அதுபவகாலம் சுழுத்தியவஸ்தையாகும்.

வினா:— இவ்வவஸ்தையின் அபிமானி யாவன்?

காரணசுரோபிமானோ ஆத்மா தாஷ ஈத்யுக்யதே ॥

விடை:— இவ்வவஸ்தையின் காரணசுரோபிமனியாவிய ஆத்மாவதலுடன் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

பங்கு கோஷா: கே ॥

வினா:— பங்கு கோஷங்கள் யாவை?

அகமய: ப்ராணமய: மனாமய: விஜ்ஞாமய: ஆனந்தமய: ॥

விடை:— அகமயம், ப்ராணமயம், மனாமயம், விஜ்ஞாமயம், ஆனந்தமயம் என்பனவாகும்.

அகமய: க: ॥

வினா:— அகமயத்தாகும் என்பது யாது?

அகரமனேவ மூலா அகரமனேவ வுஜி ப்ராண அகரமனேவய்யா யாஹ்
கிபேத ததகமய: கோஷ: । சூலசாரம் ॥

விடை:—அந்நாசத்தினாலே புண்டாய்; அந்நாசத்தினாலே
கிருத்தி யடைந்த, அந்நாசப்படுதலினால் எது ஒழிந்தும்
ததோ, அஃது அந்நாமயகோசமாம். அதனே ஸ்ரூணமாமாம்.

प्राणमयः कः ॥

வினா:—பிராணமயகோசம் என்பது யாது?

प्राणाद्विषयव्ययः कर्मादीन्द्रियपञ्चकं प्राणमयः ॥

விடை:—* பிராணநியைந்து வாயுக்களும் வாந்தினுத்த
கன்மேந்திரியங்களும் பிராணமயகோசமாம்.

मनोमयः कोशः कः ॥

வினா:—மனோமயகோசம் என்பது யாது?

मनस्य ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं मिलित्वा भवति स मनोमयः कोशः ॥

விடை:—மனதும், ஞானேந்திரிய னைத்துத் தோன்ற
கூவது எதுவோ, அது மனோமயகோசமாம்.

विज्ञानमयः कः ॥

வினா:—விஞ்ஞானமயகோசம் என்பது யாது?

बुद्धिज्ञानेन्द्रियपञ्चकं मिलित्वा यो भवति विज्ञानमयः कोशः ॥

விடை:—புத்தியும், ஞானேந்திரிய னைத்துத் தோன்ற
கூவது எதுவோ, அது விஞ்ஞானமயகோசமாம்.

* பிராணநியைந்து வாயுக்களாவன:—பிராணன், அபாணன், சமான்,
உதாணன், வியாணன் என்பன, அவற்றுள், பிராணன் இரயத்தி
நிருத்த உதவாசங்கவாசகனைக் கொழும், அபாணன் குதத்தநிர்த்த
தோண்டி மலசகலத்தை வெளிப்படுத்தும், சமான் உத்தியிவிருத்த
தோண்டி உடை அந்நாசத்தை எழுவின் வழியாய்க் சீரமுழுவதும்
தோண்டும். உதாணன் உதவாசையும் பருதவனது மாகிய அந்நாசனை
பிரிக்கும். வியாணன் உடல் முழுவதிலுமிருந்த உடலின் முத்தினை
கொண்டும்.

ஆன்மீகவியாசம்.

ஆன்மீகமய: க: ।

வினா:—ஆன்மீகமயமெனும் என்பது யாது?

एकमेव कारणशरीरभूताविद्यास्यमलिनमत्त्वं विद्यादिवृत्तिस्सहितं सत
ஆன்மீகமய: கோது: ।

வினா:—இப்படியே காரணசரீரவடிவியாதவிய அறிதவது
யின் கண்ணால் *மலினசத்துவமாவது † பிரியாதி விருத்தி
களைக் கடப்பதால் ஆன்மீகமயமெனும்.

एतत्कोशपंचकं । मदीयं शरीरं मदीयाः प्राणाः मदीयं मनस
மதீயா வுடிமீதீய ஜானமினி சுகீன ஜாயதே । ததயா மதீயஸ்தேன ஜாதீ
கடககும்பலகூடிகே சுவஸாதின சீயா பங்குஷாடிகே மதீயஸ்தேன ஜாதீ
ஆத்மா ந மவதி ॥

இப்பஞ்சகோசங்கள் என்கிராம், என்சிரானன், என்
மனம், என்புத்தி, என்ஞானம் என்று தன்னாலேயே உணரப்படு
கின்றன. எப்படி எனதென்னுள் தன்மையால் அறிப்பப்பட்ட
கடகம் (சாப்பு), குண்டலம் (கலிகன்), கிரிமுதலியன அறிந்த
வஞ்சிய தன்னினும் வேறுகின்றனவே, அதுபோலப் பஞ்ச
கோசமுதலியனவும் எனதென்னுள் தன்மையால் அறிப்படுகின்
றன வாதலால் ஆத்மா வாகா.

ஆத்மா ததி: க: ॥

வினா:—அப்படி யானால் ஆத்மாவின் சொரூபம் யாது?

*இரஜோ தமோருணகங்களால் அழிந்தப்பட்ட சத்துவருணம்
மலினசத்துவருணம்.

† பிரியாதிவிருத்திகளாவன:—விரும்பிய பொருளைக் கண்டதால்த
துண்டாதும் கவலி துத்தி பிரயவிதத்தி; விருப்பியல்பான லிடைத்த
கவலத்துண்டதும் கவலி துத்தி ரோதவிதத்தி; விருப்பியல்பான
பிரயித்துவ கவலத்துண்டதும் கவலி துத்தி பிரயவிதத்தி.

सिद्धिदानंदस्वरूपः ॥

கிடை :—சத்து, சித்தம், ஆனந்தம் ஆம்மாவின் சொருபமாம்.

सार्क ॥

கிடை :—சத்தென்பது யாத ?

कालत्रयेऽपि विद्यमानं सत् ॥

கிடை :—மூன்று காலங்களிலும் நிற்கின்றது என்பதனும் சத்தமாம்.

वार्तिक ॥

கிடை :—சித் தென்பது யாத ?

ज्ञानस्वरूपः ॥

கிடை :—ஞானசொருபம்.

आनंदः कः ॥

கிடை :—ஆனந்த மென்பது யாத ?

सुखस्वरूपः ॥

கிடை :—சுகசொருபம்.

एवं सिद्धिदानंदरूपं स्वत्मानं विजानीवात् ॥

இவ்வாறு சித்திதானந்த சொருபமான ஆம்மாவை (தன்னை) அறிப்பவன்மேல்.

अथ चतुर्विंशतितन्त्रोत्पत्तिप्रकारं कस्यायः ॥

கிடை :—இனி இருபத்துவான்கு தத்துவோற்பத்தியின் பிர மம் உறுவாம் :—

ब्रह्माश्रया सत्त्वगन्तव्यगुणात्मिका माया अस्ति । ततः आकाशः सं-
भूतः । अकाशाद्वायुः वायोऽसंज्ञः तेजस आसः अज्ञः पृथिवी ॥ एतेषां

பஞ்சதத்வானா மப்யே அகாஷஸ்ய சாஸ்திகாஸாந் ஶ்ரோத்ரியம் சம்பூந் । வாயோ: சா-
ஸ்திகாஸாந் த்வரித்ரியம் சம்பூந் । அக்ஷ: சாஸ்திகாஸாந் சக்ஷரித்ரியம் சம்பூந் ।
மலஸ்ய சாஸ்திகாஸாந் ரஸநேத்ரியம் சம்பூந் । பூமிவ்யா: சாஸ்திகாஸாந் ஶ்ரோத்ரியம்
சம்பூந் । एतेषां पञ्चतत्त्वानां समष्टिसाஸ்திகाஸாந் मनोबुद्धहंकारविभातः
करणानि सम्भूतानि । संकल्पविकल्पात्मकं मनः । निष्कयात्मिका बुद्धिः ।
अहंकारो अहंकारः । चैतनकर्तृ चित्तं । मनसो देवता चंद्रमा । बुद्धेरस्या ।
अहंकारस्य रुद्रः । चित्तस्य वासुदेवः ॥

விடை :—பிரம்மத்தை ஆசிரித்ததும், சத்தவாதோதமோ
குணவடிவியைத் தமையாகிய மானப யுகது. அதனின்றும் ஆகாய
மும், ஆகாயத்தினின்றும் வாயுவும், வாயுவின்மின்று தேயு
வின்மின்று அப்புவும், அப்புவினின்றும் பிருதிவியும் உண்டாகின.
இவ்வையத்து தத்துவங்களுள் ஆகாயத்தின் சாத்தவிகாமிசத்தி
யினின்றும் ஶ்ரோத்திரேந்திரிய முண்டாகிற்று, வாயுவின் சாத்த
விகாமிசத்தினின்றும் சக்ஷரித்ரிய முண்டாகிற்று, அக்வி
யின் சாத்தவிகாமிசத்தினின்றும் ஶ்ரோத்ரிய முண்டாகிற்று,
மலத்தின் சாத்தவிகாமிசத்தினின்றும் இரஸநேந்திரியமுண்டா
கிற்று, பிருதிவியின் சாத்தவிகாமிசத்தினின்றும் ஶ்ரோத்ரிய
முண்டாகிற்று, இவ்வையத்து தத்துவங்களின் * சாத்தவிகாமி
சாத்தவிகாமிசத்தினின்றும் மனம், புத்தி, அகங்காசம், சித்தம் என்னும்
அந்தக்கரணங்களை உண்டாகின, சங்கற்பனிகற்பவடிவியைத் தமையாக
யிச்சவவடிவியைத் தமையாகிய புத்தி; பரன் என்பதைச் செய்வது அகங்காசம்;
சிந்தனைபைச் செய்வது சித்தம், இவற்றான் மனத்திற்குச் சந்திர
னும், புத்திக்குப் பிரம்மனும், அகங்காசத்திற்கு உருத்திரனும்,
சித்தத்திற்கு வாகுதேவனும் தேவதைகளாம்.

एतेषां पञ्चतत्त्वानां मध्ये आकाशस्य रामसांशात् वागिन्द्रियं सम्भूतं
वायो: रामसांशात् पाणीन्द्रियं सम्भूतं । रुद्र: रामसांशात् पादेंद्रियं सम्भूतं

अलस्य राजसांशात् उपसृष्ट्रियं संभूतं । पृथिव्या राजसांशात् गुदेष्ट्रियं संभूतं ।
एतेषां समष्टिराजसांशात् पंचमाणाः संभूताः । एतेषां पंचतत्त्वानां तामसांशात् ।
पंचीकृतपंचतत्त्वानि भवन्ति ॥

இவ்வல்லது தத்துவங்களின் ஆசையத்தின் இரசத்தாமிசத்தி
னின்ற வாக்சத்திரியமும், வாயுவின் இரசத்தாமிசத்தினின்ற
பாசத்திரியமும், அக்கனியின் இரசத்தாமிசத்தினின்ற பூமிசத்
திரியமும், ஜலத்தின் இரசத்தாமிசத்தினின்ற உபஸ்திரிய
மும், சிந்தியின் இரசத்தாமிசத்தினின்ற குர்த்திரியமும்
உண்டாயின. இவற்றின் மகஷ்ட இரசத்தாமிசத்தினின்ற பஞ்
சுப்பிரகண ஊண்டாயின. இவ்வல்லது தத்துவங்களின் தாமதா
மிசத்தினின்ற பஞ்சிசிருதப ஸதத்துவங்கள் உண்டாகின்றன.
இஃது பஞ்சபஞ்சானு நத்துவாநபத்திக்ஹமாம்.

पंचीकरणं कथं इति चेत् ॥

வினா :— பஞ்சிகரணம் எப்படியெனின் ?

एतेषां पंचमहाभूतानां तामसांशस्वरूपं एकं एकं मृतं द्विवा विम-
ल्य एकं एकमर्थं पृथक् तूष्णीं व्यवस्थाप्य अपरं अपरं अर्थं चतुर्धा विभज्य
स्वार्थमन्येषु अर्थेषु स्वभागचतुष्टयं संयोजनं कार्यं । तदा पंचीकरणम् भवति ।
एतेभ्यः पंचीकृतपंचमहाभूतेभ्यः स्थूलशरीरम् भवति । एवं पिंडब्रह्मांडयोरैक्यं
संभूतम् ॥

விடை :—இப்பஞ்சமஹாபூதங்களின் தாமசாம்ச ரொபம்
பிப ஒவ்வொரு பூதத்தையும் இவ்விதண்டாகப் பிரித்து, அவற்
றின் ஒவ்வொரு பாகியை ரொபத் சுப்பாவிருத்தி, மற்ற ஒவ்
வொரு பாகியையும் மற்றண்டாகப் பிரித்து, நமது பாகியின்
வேருகிய பாகியில் தம்பாசங்கல் நரண்கையுள் சேர்க்கவேண்டும்.
அப்பொழுது + பஞ்சிகரணம் ஆகின்றது. இப்பஞ்சிசிருதபஞ்ச

* பஞ்சிகரணம்—அவ்வவந்தாக்கல்.

† இப்பஞ்சிகரணத்தை ஜிவிசாசந்திரோதயம் என்றும் தாலிக்
விதிவாங்க் காணலாம்.

மகாபூதங்களினின்றும் ஸ்தூலசரீரம் உண்டாகின்றது. இவ்
வாற்றால் பிண்டப்பிரதோபாண்டங்களுக்கு ஐக்கியமுண்டாகிறது.

வினா :—ஜீவனென்பது யாது ? சுக்லரஸ் யாவன் ?

स्थूलशरीराभिमानो जीवनामकं ब्रह्मप्रतिबिम्बं भवति । स एव जीवः
प्रकृत्या स्वस्मात् ईश्वरं भिन्नत्वेन जानाति । अविद्यापातिः सन् आत्मा जीव
इत्युच्यते । मायापातिः सन् ईश्वर इत्युच्यते एवं उपाधिभेदाद्विविधैर्भेदा-
द्विष्ट्यावित्ययं तिष्ठति नावस्थयते । जन्ममरणादिरूपसंसारं न भिन्नते तस्मि-
न्स्फारणात् जीवेश्वरयोर्भेदबुद्धिः स्वीकार्या ॥

வினா :—ஸ்தூலசரீரபிமானியால் ஜீவன் எனப்படும் பெரு-
நுடையதாய்த், பிரவும் நத்தின் பிரதிபிம்பமுண்டாகின்றது. அக்
சிவபிண்டத்தினைத் திவினும் சுக்லரஸாகத் தன்னின் தீவராக அந்நின்
தது அவிதனதயாபி உபாதிபிண்டயதாய் ஆத்மா ஜீவனென்ப
பெயரினின்றது. மாயோபாதிபிண்டயதாய் சுக்லரன் எனப்பெயர்
பெறுகிறது. இவ்வாறு உபாதிபிண்டத்தால் ஜீவனென்பதென்பதற்கு
எதவனாகிறது மிகுக்கின்றதோ, அதுவனாயினும் ஜனனாசன
முதலிய வடிவனதவகல சம்சாரம் நிகழ்கிறதில்லை. அக்காரணத்
தால் ஜீவனெனவர்களின் பிதபுத்தி (ஜீவன் வெறு சுக்லரன் வெறு
என்னும்பொருள்) அங்கேறிக்கொத்தது.

ननु साहंकारस्य किञ्चिज्ज्ञस्य जीवस्य निरहंकारस्य सर्वज्ञानेश्वरस्य
तत्त्वमसीति महावाक्यात् कथमभेदबुद्धिः स्वादुभयोः विरुद्धधर्माकांतत्वात्
इति चेत् ॥

வினா :—அப்படியானால் அகங்காரத்தோடு கூடிய பிஞ்சிஞ்
ஞானகிய ஜீவனுக்கும், அகங்காரமின்றாதவனும் சருவஞான
மரஸ்ய சுக்லரனுக்கும், இருவரிடத்தும் கிரீராததானும் சரணப்
படுதலால் தத்துவவாஸி பெருநான் மகாவாக்யத்தால் எப்படி
அபிதனனும் உண்டாகும் எனில் ?

न स्थूलसूक्ष्मशरीराभिमानो त्वपदवाच्याय उपाधिर्विनिर्मुक्तं समाधि-
बशासंपन्नं शुद्धं चैतन्यं त्वपदलक्ष्यायः ॥

விடை :— அப்படி அன்று ; சத்துவரூபசரீராயினி
தவம்பதவாச்சிவர்த்தம் ; உபாதிநின்றது விபேட்டதம் சமர்
திதவையடைந்ததுமேயிவ கத்தவததன்யம் துவம்பதவாச்சிவர்த்
தம்.

एवं वैश्वानरादिविशिष्ट ईश्वरः न तद्वान्यथायः ॥ उपाधिशून्यं
शुद्धैवमयं तत्पदमन्यथायः ॥ एवं च जीवेश्वरयोः सैतन्यरूपेणाभिदे बाध-
काभावः ॥

இப்படியே சருவஞ்ஞத்துவமுதலியவற்றோடுகூடிய எச்
வான் தப்பதவாச்சிவர்த்தமும், உபாதிநின்றிய கத்தவ
தன்யமும் தப்பதவாச்சிவர்த்தமும், ஆகவே ஜீவாதவார்
சருவஞ்சு சைதன்யியவாழ்வமாக அபேதம் உறுதலில் நேத
மின்று.

एवं च वेदान्तवाक्यैः सद्विरूपदेशेन च सर्वेष्वपि भूतेषु येषां ब्रह्म-
बुद्धिरूपज्ञा ते जीवन्मुक्ता इत्यर्थः ॥

இவ்விதத்தால் வேதாந்த வாக்கியங்களாலும் சர்க்குரு உப
தேசத்தாலும் எல்லாப்பூதங்களிடத்தும் எவ்வாறாகுப் பிரஜை
புத்தி (கத்த சத்தோகந்தப்பிரஜைமம் நான் எனதும் சிச்சயம்)
உண்டாவாற்றிநா, அவர்களை ஜீவன் முக்தர்கள் எனப்
பொருளாகின்றது.

ननु जीवन्मुक्तः कः ॥

வினா :— அப்படி யானால் ஜீவன்முக்தன் யாவன் ?

यथा देहोऽहं पुरुषाहं ब्राह्मणोऽहं शूद्रोऽहमस्मीति ह्यनिश्चयस्तथा
वाहं ब्राह्मणः न शूद्रः पुरुषः किंतु असंगःसंक्षिप्तानंदस्वरूपः प्रकाशरूपः
सर्वीतर्यामी चिदाकाशरूपोऽस्मीति दृढनिश्चयरूपाऽपराक्षज्ञानवान् जीव-
न्मुक्तः ब्रह्मवाहमस्मित्यपराक्षज्ञानेन निखिलकर्मबंधनिर्मुक्तः स्यात् ॥

தத்துவபோதம்.

48

விடை:—தேகம் யான், புருஷன் யான், பிரஹ்மணன் யான், சூத்திரன்யான் என்னும் திடதிச்சயத்தையோட, யான் பிரஹ்மணன் ஆவலன், யான் சூத்திரன்யான் யான் புருஷன்யான், யான் தந்தை கந்திதானந்த கொப்பிரகரச சருவரத் தரிசாமிபாகிய சிவாகரகொருபன் என்னும் திடதிச்சயவருகினதாபிய அபிரோகூட்டரன் முடையவன் ஜீவகந்தன் எனப்படுவான். பிரஹ்மமீம் யானென்னும் அபிரோகூட்டரனததரன் சருவ கருமபந்தம் அகிலின்றும விரிபட்டவருகின்றான்.

कर्माणि कतिविधानि संतोति चेत् ॥

வினா:—கருமங்கள் எத்தனை வகையாக உள்ளன?

आगामिसंचितप्रारब्धभेदेन विविधानि संति ॥

விடை:—ஆகாமி, சஞ்சிதம், பிராப்தம் என்னும் பேரத்தரன் மூலக்கையாகும்.

आगामिकर्म किं ॥

வினா:—ஆகாமி என்பது யாத?

इगुप्तस्थानं ज्ञानिदेहकृतं पुण्यवापरूपं कर्म यदस्ति तदानीन्स्वयिधीयते ॥

விடை:—இது ஊத்தின் உற்பத்திற்குப் பிறகு ஊனியின் வர்த்தமான தேகத்திற் செய்ப்பாபிம் புண்ணியவாயாளிய கருமம் எனலிவா, அது ஆகாமி எனப்படும்.

संचितं कर्म किम् ॥

வினா:—சஞ்சிதம் என்பது யாத?

अनंतकोटिः कमानो बोजभूतं सत् यत्कमानां तिष्ठति तत्संचितं ज्ञेयम् ॥

* ஆகாமி.—கருமி.

விடை :—ஆகந்தகோடி இன்மங்களுக்குக் காரணவடிவம் முன்னரே சம்பந்திக்கப்பட்டிருக்கின்ற கருமக்கூட்டம் எதுவோ அது * சஞ்சிதம் என்று அறியத்தக்கது.

प्रारब्धकर्मकिमिति चेत् ॥

வினா :—பிராரப்தகருமம் யாது எனின் ?

इदं शरिरमुत्पाद्य इह लोके एवं सुखदुःखादिपदं यत्कर्म नत्प्रारब्धं ॥

விடை :—இச்சரீரத்தைப்பண்ணி இவ்வுலகத்தில் இவ்வாறு சுகதுக்காதிகளைத் தரும் கருமம் எதுவோ, அது † பிராரப்தமாம்.

வினா :—பிராரப்தகருமம் எதனால் நெரிக்கும் ?

भोगेन नष्टं भवति प्रारब्धकर्मणां भोगादेव क्षय इति ॥

விடை :—‘பிராரப்தகருமங்கட்கு நாசம் போகத்தினாலேயே’ புண்டாம்’ என்பதனால் பிராரப்தகருமம் போகத்தினால் கஷ்டமாம்.

வினா :—ஆப்படியானால் சஞ்சிதகருமம் எதனால் நெரிக்கும் ?

संचितं कर्म ब्रह्मवाप्त्यर्थे निश्चयात्मकज्ञानेन नश्यति ॥

விடை :—சஞ்சிதகருமம் பிரஹ்மமே நான் என்னும் நிச்சயவடிவானதாகைய ஞானத்தால் கெடும்.

வினா :—ஆகாமிகருமம் எதனால் கெடும் ?

आगामि कर्माणि ज्ञानेन नश्यति । किञ्च आगामिकर्मणां नहिनीलगतजलवत् ज्ञानिनां संबन्धो नास्ति ॥

விடை :—ஆகாமிகருமமும் ஞானத்தால் கெடும். *தாமரை நிலையிற் நண்ணிப்போல் ஆகாமிகருமத்திற்கும் ஞானிக்கும் சம்பந்த மில்லை.

* செக்கப்பட்டிருக்க வினை.

† போகத்தைத் தா ஆகம்பிக்கப்பட்டிருக்க வினை.

தத்துவபோதம்.

வினா:— அப்படியானால் அவர்களைச் செய்யப்படும் புன்னைப்பாபங்களுக்குக் கதி யாத?

கிங் யே ஜானினம் ஸ்ருவாதி மனேதி அர்வயதி தாந்யாதி ஜானிகூதம் அகா-
தி புரவ்யாச்சுதி । யே ஜானினம் நிதிதி திபாதி து:ஸ்ப்ரதானம் குவதி தாந்யாதி
ஜானிகூதம் சரீ அகாமிசுந்யமாணம் யதவாச்யம் கம் பாபாஸ்யகம் தஹ்ஞகதி ॥

விடை:— * ஞானிகளாவார்கள் அறிந்துப் பூசிக்க அருள்
கிட்டுவதற்குரியோ, அவர்களை அறியச் செய்த ஞானியுண்ணியமும்,
ஞானிகளாவார்கள் நினைத்துத் து:ஸ்ப்ரதானம் துக்கத்தைத்
தருகின்றவர்களை, அவர்களை ஞானிசெய்த சகல ஞானியுடையதும்
அடைவிந்தன.

வினா:— இங்ஙனம் ஆத்மாவை யறிதலாற் பயனென்ன?

தथा आत्मवित्संसारं तस्य ब्रह्मानंद इहैव प्राप्नोति । तस्य शोक-
आत्मविदिति श्रुते: । तनुं त्यजतु वां काश्चां अप्यस्य गृहेऽयथा । ज्ञान-
समाधिप्रमयं मुक्तोऽसौ विगताशयः इति स्मृतेश्च ॥

இங்ஙனம் ஆத்மாவையுணர்ந்தவன் "ஆத்மாவை அறிதலால்
சோகத்தைத் தடக்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதியிலுளும், "கரண-
விலேனும் சண்டாளனுடைய வீட்டிலேனும் சமரத்தை விடுக;
பற்றொழிந்த இவன் ஞானம் கிடைத்தகாலத்தில் முந்தையவன்
குன்" என்னும் ஸ்மிருதியிலுளும் சமரத்தைத் தட்டி வந்த
மரகத்தத்தை இசைத்திலேயே யடைகின்றான்.

॥ इति तत्त्वोपकरणं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீ தத்துவபோதம்

முடிந்தது.

ॐ நம: சிவாய

* "நூத: புறகூஸ்யான் திபந்: பாவத்யான், ருதி இகஞ்செய்யோர் தவ
நுக்கடய புண்ணியகாரணம் து:ஸ்ப்ரதானம் பாபங்களுக்கும் கொஞ்
கிட்டுவான்" என்பது சுருதி

National Library,